

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015 Екземпляр № 1	Ф-23.06- 05.01/184.00.2/М/ВК9- 2023 Арк 105 / 1
------------------------------------	--	--

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Державного університету
«Житомирська політехніка»
протокол від 31 серпня 2023р. № 10

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ПРАКТИЧНИХ РОБІТ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ПРОЕКТУВАННЯ ТА АНАЛІЗ ТОЧНОСТІ МАРКШЕЙДЕРСЬКИХ МЕРЕЖ»

для здобувачів вищої освіти освітнього ступеня «магістр»
спеціальності 184 «Гірництво»
освітньо-професійна програма «Маркшейдерська справа»
факультет гірничої справи, природокористування та будівництва
кафедра маркшейдерії

Рекомендовано на засіданні
кафедри маркшейдерії
28 серпня 2023 р.
протокол № 7

Розробник: ЛЕВИЦЬКИЙ Володимир

Житомир
2023

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015 <i>Екземпляр № 1</i>	Ф-23.06- 05.01/184.00.2/М/ВК9- 2023 <i>Арк 105 / 2</i>
----------------------------	--	--

ЛЕВИЦЬКИЙ Володимир. Методичні рекомендації для практичних робіт навчальної дисципліни «Проектування та аналіз точності маркшейдерських мереж» для спеціальності 184 «Гірництво», освітньо-професійної програми «Маркшейдерська справа» – Житомир: Державний університет «Житомирська політехніка», 2023. – 105 с.

Рецензенти:

КОРОБІЙЧУК Валентин, доктор технічних наук, професор кафедри гірничих технологій та будівництва ім. проф. Бакка М.Т., Державний університет «Житомирська політехніка».

ШЛАПАК Володимир, кандидат технічних наук, доцент кафедри маркейдерії, Державний університет «Житомирська політехніка».

,

Затверджено на засіданні кафедри маркейдерії Державного університету «Житомирська політехніка» як методичні рекомендації.

Протокол № 7 від «28» серпня 2023 р.

Затверджено на засіданні вченої ради факультету гірничої справи, природокористування та будівництва Державного університету «Житомирська політехніка».

Протокол № 07 від «30» серпня 2023 р.

© ЛЕВИЦЬКИЙ Володимир

Вступ

Топографо-геодезичні роботи із створення планів масштабів 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500 виконують на основі держзамовлення, замовлень окремих міністерств, відомств, підприємств та організацій різних форм власності.

Роботи виконуються організаціями і суб'єктами підприємницької діяльності, які мають ліцензії на виконання топографо-геодезичних робіт.

Підставою для виконання топографо-геодезичних робіт є технічне завдання і технічний проект або програма робіт.

Технічний проект є документом, що визначає зміст, обсяги, трудові витрати, кошторисну вартість, основні технічні умови, строки і організацію виконання робіт, що проектиуються. Технічний проект повинен передбачати повний комплекс робіт для створення топографічних планів, який задовільняє вимоги технологічних інструкцій.

Обов'язковим у технічному проекті на виконання топографічних знімань є обґрутування вибору масштабу знімання і висоти перерізу рельєфу. Проектування робіт виконують відповідно до діючих державних і відомчих нормативних документів.

Метою розрахункової роботи є створення технічного проекту, що містить текстову і графічну частини. *Текстова частина складається із таких розділів:*

Розділ 1. Проект планової мережі:

- 1.1. Аналіз геодезичної вивченості району;
- 1.2. Проект положення вихідних пунктів державної геодезичної мережі;
- 1.3. Проект положення пунктів мережі згущення;
- 1.4. Побудова профілів ліній для встановлення видимості між пунктами;
- 1.5. Відповідність запроектованої мережі нормативним даним;
- 1.6. Типи центрів та зовнішніх знаків запроектованих пунктів;
- 1.7. Передрозрахунок точності планової мережі;
- 1.8. Рекомендації по польовим вимірюванням.

Розділ 2. Проект висотної мережі:

- 2.1. Відомості про раніше виконані нівелірні роботи;
- 2.2. Обґрутування раціональної конфігурації висотної мережі;
- 2.3. Передрозрахунок точності висотної мережі;
- 2.4. Обґрутування інструментального забезпечення нівелювання.

Розділ 3. Кошторисна частина проекту – наводиться розрахунок потрібних витрат на виконання робіт, що проектуються.

Графічна частина проекту містить:

- схеми забезпечення району робіт вихідними геодезичними даними, топографічними і картографічними матеріалами із зазначенням меж знімання, що проектується;
- проект планово-висотної геодезичної мережі;
- профілі по запроектованим лініям.

Розрахункова робота виконується згідно вихідних даних, виданих викладачем.

Складанню технічного проекту передують наступні роботи:

а) вивчення завдання на проектування геодезичної мережі на даному об'єкті та спеціальних вимог, які повинні бути виконані при її побудові;

б) вивчення району майбутніх робіт.

Проектування починається із нанесення на карти геодезичних мереж, створених раніше на території об'єкта, а також на суміжних ділянках. Після цього переходять власне до проектування нової мережі.

Тріангуляція 2 і 3 класів і полігонометрія 4 класу повинна бути використана для обґрутування топографічних зйомок, якщо її точність та густота пунктів відповідають вимогам майбутньої зйомки і якщо центри збереглись. Така планова мережа новою не перекривається.

Якщо на окремих невеликих ділянках густота пунктів старої планової мережі недостатня, то вона згущується додатковими пунктами.

Якщо точність виконаних раніше робіт низька або густота пунктів на всьому районі робіт недостатня, то вони перекриваються новими мережами. При цьому пункти тріангуляції та ходи полігонометрії минулих років повинні бути надійно прив'язані до запроектованої мережі шляхом суміщення достатньої кількості рівномірно розташованих пунктів нової мережі з пунктами старшого класу раніше виконаних робіт.

При проектуванні необхідно, по можливості, використовувати базиси та астрономічні пункти старих геодезичних мереж, якщо вони наявні на об'єкті та місця їх закладення, а також за умови, що точність їх виконання відповідає сучасним вимогам.

Крім того, необхідно передбачити надійний зв'язок шуканих пунктів із оточуючими пунктами того ж або вищого класу; рівномірність розташування пунктів по площі об'єкта; використання командних

точок місцевості; можливість подальшого розвитку державних геодезичних та зйомочних мереж; зручність проведення наступних топографічних робіт.

Пunkти слід намічати на командних висотах місцевості та на вододілі, вміло використовуючи форми рельєфу. Іноді у важких районах, при виборі місць розташування пунктів, слід, окрім відміток, зазначати ще і доступність цих точок.

При проектуванні слід використовувати місцеві предмети (дзвіниці церков, вишкі, башти та ін.) в якості знаків для геодезичних пунктів, із виконанням на них спостережень або із визначенням додаткових пунктів засічками із трьох суміжних пунктів або більше.

При проектуванні нерідко доводиться перероблювати, навіть по декілька разів, окремі ділянки, а в деяких місцях складати по 2-3 варіанти мережі і вибирати із них найбільш доцільний.

Іноді при проектуванні доводиться трохи відступати від вимог інструкції. Наприклад, може виникнути необхідність намітити сторону тріангуляції трохи більшою або меншою довжини, ніж передбачена інструкцією, або більш гострий кут, ніж гранично допустимий. Це може бути викликано умовами рельєфу місцевості, наявністю водних або заболочених просторів, невдалим розташуванням пунктів наявної геодезичної мережі, з якими необхідно сумістити або пов'язати пункти нової, можливістю значно понизити висоти знаків і т.д.

Якщо іншого варіанту скласти неможливо, слід допустити при проектуванні ці відхилення від вимог інструкції, обґрунтувавши їх технічно та економічно із вичерпною повнотою, необхідною для затвердження проекту у вищих інстанціях.

Якщо при польових роботах на місцевості буде знайдено варіант, що виключає відхилення від вимог інструкції, то слід його реалізувати.

Розділ 1. Проект планової мережі

1.1. Аналіз геодезичної вивченості району

Район робіт вивчають по топографічним картам різних масштабів, в тому числі і по найбільш крупним, по спеціальним картам (адміністративним, геологічним та ін.), аерознімкам, по фізико-географічній та економічній літературі, по звітам виконаних геодезичних і топографічних робіт, по каталогам координат тріангуляційних пунктів і т.д.

Даний розділ повинен містити інформацію про фізико-географічні умови району робіт за наведеними нижче підрозділами:

1. Розташування ділянки, загальна його форма, меридіани та паралелі, що обмежують ділянку (широти і довготи), листи карти масштабу 1:100000, що відповідають ділянці.

2. Рельєф. Загальний характер рельєфу та його місцеві особливості (гірський, горбистий, рівнинний); наявність, глибина і ширина долин; наявність та розгалуженість мереж ярів; крутизна скатів височин; висоти над рівнем моря та їх коливання; найбільш значні височини.

3. Клімат. Загальний характер, місцеві особливості клімату; температура повітря в різні пори року (навести середні багаторічні температури повітря по місяцям); коливання температури, її максимальні та мінімальні значення; кількість днів з опадами та їх розподіл по місяцям (бажано привести середню багаторічну кількість опадів по місяцям); дати утворення та танення снігового покриву, його потужність, кількість днів з туманами, режими вітрувів, прозорість атмосфери та дальність видимості по місяцям.

4. Ґрунти, що зустрічаються на ділянці, підстилаючі породи; наявність рухомих пісків, болотних ґрунтів, торфу, солончаків та солонців, карстових утворень; глибина промерзання ґрунту зимою; наявність вічної мерзлоти та глибина відгаювання ґрунту влітку.

5. Гідрографія. Наявність або відсутність рік, озер та боліт; найбільш крупні із них; їх приблизні розміри; сплавні та судоходні річки; наявність колодязів у безводних місцях; глибина підґрунтових вод, засоленість водойм та колодязів; розливи рік та час розливів; час розливів та розгину водойм.

6. Рослинний покрив. Наявність та розподіл лісів на території ділянки; породи дерев, їх висота, характер лісів; поширення пожеж; наявність полезахисних лісових смуг; трав'яний та моховий покрив; приуроченість рослинності до форм рельєфу, водойм та ін.

7. Тваринний світ. Наявність диких тварин; наявність тварин, небезпечних для людини; наявність отруйних змій та комах, комарів; в необжитих районах – наявність тварин та птахів, полюванням на яких можна поповнювати продовольчі запаси бригад.

8. Наявність магнітних аномалій, їх велична та поширення.

9. Забрудненість території.

1.2. Проект положення вихідних пунктів державної геодезичної мережі

Для складання якісного технічного проекту необхідно ретельно вивчити як фізико-географічні та економічні умови району робіт, так і проведені там раніше геодезичні та топографічні роботи.

Повинні бути наведені дані щодо проведених раніше геодезичних робіт, їх якості та часу виконання, висоти знаків, типу закладених центрів і т.д.

1.3. Проект положення пунктів мережі згущення

При складанні проекту повинно бути вирішено питання щодо вибору методу побудови геодезичної мережі на даному об'єкті – тріангуляція, полігонометрія, трилатерачія чи їх комбінація.

При складанні технічних проектів слід прагнути до якомога мінімальної вартості робіт із дотриманням всіх технічних вимог інструкції. Кінцевий варіант повинен бути оптимальним як економічно, так і технічно.

Вибір оптимальних довжин сторін для мереж різних класів залежить в основному від характеру рельєфу місцевості.

В рівнинному районі, де висота знаків залежить головним чином від кривизни Землі та рефракції, більш вигідні короткі сторони, при яких висота знаків значно менша, ніж при довгих сторонах.

Так на ідеальній безлісій рівнині, щоб забезпечити видимість по лінії інструмент-візорна ціль при довжині сторони 10 км, достатньо побудувати прості піраміди, а при довжині 20 км – прості сигнали висотою до столика 5,5 м.

Навпаки, в районі із сильно вираженим рельєфом, вміло використовуючи для пунктів точки із пануючими висотами, і при довгих сторонах можна обійтись знаками мінімальної висоти (наприклад, простими пірамідами).

Іноді довжини сторін геодезичних мереж визначаються спеціальними вказівками, що містяться у завданні на проектування.

Встановлена наступна норма густини пунктів державної геодезичної мережі для обґрунтування топографічних зйомок:

1 пункт на площі 50-60 км² для зйомок в масштабі 1:25000 та 1:10000;

1 пункт на площі 20-30 км² для зйомок в масштабі 1:5000;

1 пункт на площі 5-15 км² для зйомок в масштабі 1:2000 та крупніших.

У важкодоступних районах густина пунктів може бути меншою, але не більше ніж в 1,5 рази.

Напрямки ліній при проектуванні уточнюються в залежності від місцевих умов, однак таким чином, щоб суттєво не спотворювати загальної схеми.

Полігонометрія 4 класу, 1 і 2 розрядів

Мережі полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів створюються у вигляді окремих ходів або систем ходів (див. рис. 1, 2, 3).

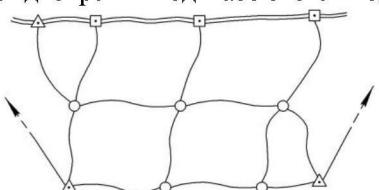

Рис. 1. Система ходів полігонометрії з кількома вузловими точками

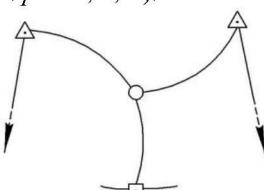

Рис. 2. Система ходів полігонометрії з одною вузловою точкою

Рис. 3. Одиночний хід полігонометрії

Умовні позначення:

- полігонометрія вищих класів;
- вихідний пункт тріангуляції та вихідний дирекційний напрямок;
- вузлова точка;
- хід полігонометрії.

Окремий хід полігонометрії повинен опиратись на два вихідні пункти. На вихідних пунктах вимірюють прилеглі кути.

Як виняток, у разі відсутності між вихідними пунктами видимості із землі, допускається:

— прокладання ходу полігонометрії, що опирається на два вихідні пункти без кутової прив'язки на одному з них. Для контролю ку-

тових вимірів використовують дирекційні кути на орієнтирні пункти державної геодезичної мережі або дирекційні кути прилеглих сторін, які одержані з астрономічних вимірів з середньою квадратичною помилкою $5''$ або вимірів гіротеодолітами з середньою квадратичною помилкою $10''$;

– координатна прив'язка до пунктів геодезичної мережі. При цьому для контролю кутових вимірів (з метою виявлення грубих похибок вимірів) використовують дирекційні кути на орієнтирні пункти або азимути, що одержані з астрономічних або гіротеодолітних вимірів. Замість останніх дозволяється прокладати кутові ходи, які утворюють замкнуті фігури з включенням вихідних пунктів.

Прокладання висячих ходів не допускається.

При створенні мереж полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів необхідно дотримуватись вимог, що наведені в таблиці 1.

Таблиця 1

Вимоги до мереж полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів

Показники	4 клас	1 розряд	2 розряд
Границя довжина ходу, км:			
окремого	14,0	7,0	4,0
між вихідною і вузловою точкою	9,0	5,0	3,0
між вузловими точками	7,0	4,0	2,0
Границяний периметр полігона, км	40	20	12
Довжина сторін ходу, км:			
найбільша	3,00	0,80	0,50
найменша	0,25	0,12	0,08
середня	0,50	0,30	0,20
Кількість сторін у ході, не більше	15	15	15
Відносна похибка ходу, не більше	1:25000	1:10000	1:5000
Середня квадратична похибка вимірювання кута (за нев'язками у ходах і в полігонах), кутові секунди, не більше	3	5	10
Кутова нев'язка ходу або полігона, кутові секунди, не більше, де n – кількість кутів у ході	$5\sqrt{n}$	$10\sqrt{n}$	$20\sqrt{n}$
Середня квадратична похибка вимірювання довжини сторони, см:			
до 500 м	1	1	1
від 500 до 1000 м	2	2	-
понад 1000 м	1:40000	-	-

Примітки.

1. При вимірюванні сторін полігонометрії слід уникати переходу від дуже коротких сторін до найдовших.

2. Як виняток, у ходах полігонометрії 1 розряду довжиною до 1 км і в ходах полігонометрії 2 розряду довжиною до 0,5 км допускається абсолютна лінійна нев'язка 10 см.

3. Кількість кутових і лінійних нев'язок, близьких до граничних, не повинна перевищувати 10%.

На всі закріплені точки ходів полігонометрії повинні бути передані висоти нівелювання IV класу або технічного нівелювання.

У гірських місцевостях при забезпеченні знімань з перерізом рельєфу через 2 і 5 м допускається визначення висот точок ходів полігонометрії тригонометричним нівелюванням.

Вимірювання кутів на пунктах полігонометрії виконують способом вимірювання окремого кута або способом кругових прийомів за триштативною системою оптичними приладами не нижче 5-секундної точності. Центрування приладу та візорних марок виконують з точністю 1 мм.

Кількість прийомів, в залежності від розряду полігонометрії і точності приладу, що застосовується, наведено в *таблиці 2*.

Таблиця 2

Кількість прийомів, в залежності від розряду полігонометрії і точності приладу, що застосовується

Прилади з точністю вимірювання кутів	Кількість прийомів		
	4 клас	1 розряд	2 розряд
1"	4	-	-
2"	6	2	2
5"	-	3	2

Лінії в полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів вимірюють світло-далекомірами, електронними тахеометрами та іншими приладами, що забезпечують необхідну точність вимірювання, що наведена в *таблиці 1*.

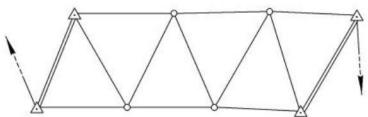
Прилади і обладнання, що фіксують кінці ліній при їх вимірюванні, встановлюють над центраторами з точністю 1 мм.

Пункт полігонометрії може бути закріплений групою із двох-трьох стінних знаків.

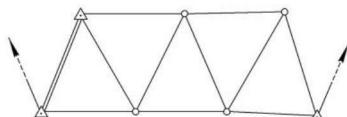
Тріангуляція 4 класу, 1 і 2 розрядів

Тріангуляція 4 класу, 1 і 2 розрядів будується з метою згущення геодезичних мереж до щільності, що забезпечує розвиток знімальної основи великомасштабних знімань у відкритій і гірській місцевостях, або у випадку, коли з будь-яких причин застосування методу полігонометрії неможливе або недоцільне.

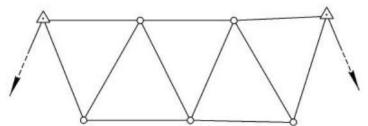
В залежності від розташування і густоти вихідних пунктів на об'єкті знімання мережу тріангуляції 4 класу, 1 і 2 розрядів будуєть у вигляді суцільної мережі, ланцюгів трикутників і вставок окремих пунктів у трикутники, що утворені пунктами мереж вищих класів або розрядів (див. *рис. 4*).

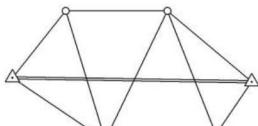
а) ланцюг трикутників між вихідними сторонами

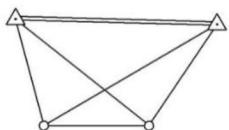
б) ланцюг трикутників між стороною і пунктом

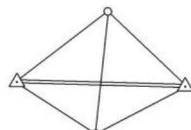
в) ланцюг трикутників між двома пунктами

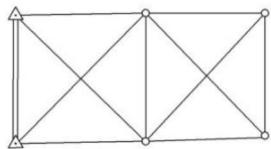
г) ланцюг трикутників між вихідними пунктами

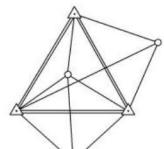
д) геодезичний чотирикутник

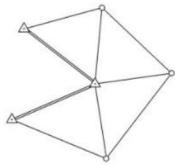
е) геодезичний чотирикутник

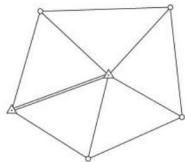
ж) ланцюг чотирикутників

з) вставка пункту в трикутник вищого класу або розряду

і) вставка пунктів у жорсткий кут

к) центральна система

Умовні позначення:

- △ – вихідний пункт;
- – точка, яка визначається;
- – односторонній напрямок;
- ===== – вихідна сторона тріангуляції.

Рис. 4. Схеми побудови тріангуляції 4 класу, 1 і 2 розряду

Кожен пункт тріангуляції 4 класу, 1 і 2 розрядів слід визначити із трикутників, в яких вимірюються всі кути. Засічками з кількістю напрямків не менше трьох визначаються тільки місцеві предмети, що недоступні для спостереження.

Суцільна мережа тріангуляції повинна опиратись не менше ніж на три вихідних геодезичних пункти і на дві вихідні сторони.

Ланцюг трикутників повинен опиратися на два вихідні геодезичні пункти і на дві вихідні сторони, що прилягають до пунктів. Вихідними можуть бути сторони полігонометрії, трилатерації або тріангуляції вищих класів, а також сторони розрядної тріангуляції, яка буде дією за умови, що довжини їх не коротші 1 км, а точність їх визначення не нижча зазначеної в таблиці 3.

Таблиця 3

Вимоги до мереж тріангуляції 4 класу, 1 і 2 розрядів

Показники	4 клас	1 розряд	2 розряд
Довжина сторони трикутника, км, не більше	5,0	5,0	3,0
Мінімально допустима величина кута, кутові градуси:			
у суцільній мережі	20	20	20
сполученого в ланцюжок трикутників	30	30	30
у вставці	30	30	20
Кількість трикутників між вихідними сторонами або між вихідними пунктом і вихідною стороною, не більше	10	10	10
Мінімальна довжина вихідної сторони, км	2	1	1
Границє значення середньої квадратичної похибка кута, що обчислена за нев'язками у трикутниках, кутові секунди	2	5	10
Границє допустима нев'язка в трикутнику, кутові секунди	8	20	40
Відносна похибка вихідної (базисної) сторони, не більше	1:200000	1:50000	1:20000
Відносна похибка визначення довжини сторони в найбільш слабкому місці, не більше	1:50000	1:20000	1:10000

Тріангуляція 4 класу, 1 і 2 розрядів має задовольняти основні вимоги, що викладені в таблиці 3.

Кути в тріангуляції 4 класу, 1 і 2 розрядів вимірюють кутовими прийомами теодолітами точністю $2''$ та $5''$.

Кількість прийомів, яка залежить від розряду мережі і типу теодоліта та допустимі коливання результатів вимірювань наведено в таблиці 4.

Таблиця 4

**Кількість прийомів, яка залежить від розряду мережі і типу
теодоліта, та допустимі коливання результатів вимірювань**

Показники	Теодоліти з точністю 2"			Теодоліти з точністю 5"	
	4 клас	1 розряд	2 розряд	1 розряд	2 розряд
Кількість прийомів	6	3	2	4	3
Розбіжність між результатами спостережень на початковий напрямок на початку і в кінці напівприйому	6"	8"	8"	0,2'	0,2'
Коливання значень напрямків, приведених до загального нуля, в окремих прийомах	6"	8"	8"	0,2'	0,2'

Теодоліт на штативі центрують над центром пункту тріангуляції з точністю не нижче 2 мм.

Висотну прив'язку центрів тріангуляції 4 класу, 1 і 2 розрядів проводять нівелюванням IV класу або технічним нівелюванням.

Визначення висот центрів тріангуляції нівелюванням IV класу залежить від надійності центрів. Нівелювання IV класу по центрах типу У15 можна не проводити, а виконувати технічне або тригонометричне нівелювання.

У гірській місцевості позначки центрів пунктів тріангуляції 4 класу, 1 і 2 розрядів можна визначати тригонометричним нівелюванням, яке проводиться по всім сторонам мережі.

1.4. Побудова профілів ліній для встановлення видимості між пунктами

По запроектованим лініям планової мережі будують профілі і встановлюють видимість між пунктами. У випадку, якщо видимості між сусідніми пунктами немає, виконують розрахунок висот геодезичних знаків, що встановлюють над даними пунктами.

Розрахунок висот геодезичних знаків

На пунктах геодезичних мереж будують геодезичні знаки такої висоти, щоб візорні промені при кутових та лінійних вимірюваннях проходили по кожному напрямку на заданій мінімальній висоті над перешкодою, не торкаючись її. Розрахунок висот знаків найбільш часто виконують за формулами В.Н. Шишкіна.

Висота l_A і l_B геодезичних знаків в точках A і B над земною поверхнею визначають в першому наближенні за наступними формулами

$$\begin{aligned} l'_A &= h_A + a + v_A, \\ l'_B &= h_B + a + v_B, \end{aligned} \quad (1)$$

де h_A і h_B – перевищення вершини перешкоди C над основами знаків A і B ; a – найменша допустима висота візирного променя над перешкодою ($a=20$ см); v_A і v_B – поправка за кривизну Землі та рефракцію для відстаней s_A і s_B , що відраховують від перешкоди до знаків A і B відповідно.

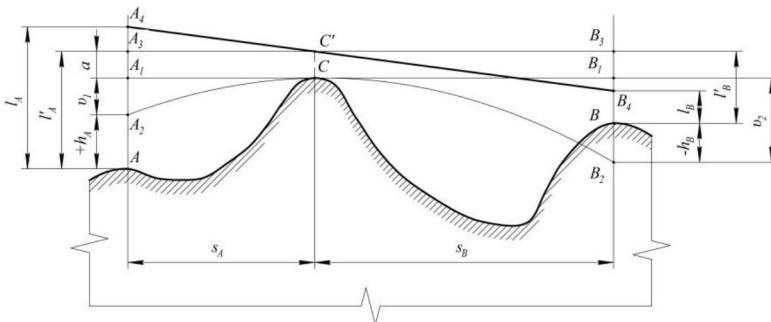

Рис. 5. Розрахунок висот геодезичних знаків на двох пунктах

Перевищення h_A і h_B обираються за формулами

$$\begin{aligned} h_A &= H_C - H_A, \\ h_B &= H_C - H_B, \end{aligned} \quad (2)$$

де H_C – висота перешкоди; H_A і H_B – висота земної поверхні в точках встановлення знаків A і B .

Наближені значення поправок v наведені в таблиці 5.

Таблиця 5

Наближені значення поправок v , м

Цілі частини відстані s , км	Десяте частини відстані, км									
	,0	,1	,2	,3	,4	,5	,6	,7	,8	,9
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
2	0,3	0,3	0,3	0,4	0,4	0,4	0,5	0,5	0,5	0,6
3	0,6	0,6	0,7	0,7	0,8	0,8	0,9	0,9	1,0	1,0

Продовження таблиці 5

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
4	1,1	1,1	1,2	1,2	1,3	1,4	1,4	1,5	1,6	1,6
5	1,7	1,8	1,8	1,9	2,0	2,0	2,1	2,2	2,3	2,3
6	2,4	2,5	2,6	2,7	2,8	2,8	2,9	3,0	3,1	3,2
7	3,3	3,4	3,5	3,6	3,7	3,8	3,9	4,0	4,1	4,2
8	4,3	4,4	4,5	4,6	4,8	4,9	5,0	5,1	5,2	5,3
9	5,5	5,6	5,7	5,8	6,0	6,1	6,2	6,3	6,5	6,6
10	6,7	6,9	7,0	7,2	7,3	7,4	7,6	7,7	7,9	8,0
11	8,2	8,3	8,4	8,6	8,8	8,9	9,1	9,2	9,4	9,5
12	9,7	9,9	10,0	10,2	10,4	10,5	10,7	10,9	11,0	11,2
13	11,4	11,6	11,7	11,9	12,1	12,3	12,5	12,6	12,8	13,0
14	13,2	13,4	13,6	13,8	14,0	14,2	14,4	14,6	14,8	15,0
15	15,2	15,4	15,6	15,8	16,0	16,2	16,4	16,6	16,8	17,0
16	17,2	17,5	17,7	17,9	18,1	18,3	18,6	18,8	19,0	19,2
17	19,5	19,7	19,9	20,0	20,3	20,6	20,9	21,1	21,3	21,6
18	21,8	22,1	22,3	22,6	22,8	23,0	23,3	23,6	23,8	24,1
19	24,3	24,6	24,8	25,1	25,3	25,6	25,9	26,1	26,4	26,7
20	26,9	27,2	27,5	27,8	28,0	28,3	28,6	28,9	29,1	29,4
21	29,7	30,0	30,3	30,6	30,8	31,1	31,4	31,7	32,0	32,3
22	32,6	32,9	33,2	33,5	33,8	34,1	34,4	34,7	35,0	35,3
23	35,6	35,9	36,2	36,6	36,9	37,2	37,5	37,8	38,2	38,5
24	38,8	39,1	39,4	39,8	40,1	40,4	40,8	41,1	41,4	41,8
25	42,1	42,4	42,8	43,1	43,4	43,8	44,1	44,5	44,8	45,2
26	45,5	45,9	46,2	46,6	46,9	47,3	47,6	48,0	48,4	48,7
27	49,1	49,5	49,8	50,2	50,6	50,9	51,3	51,7	52,0	52,4
28	52,8	53,2	53,6	53,9	54,3	54,7	55,1	55,5	55,9	56,2
29	56,6	57,0	57,4	57,8	58,2	58,6	59,0	59,4	59,8	60,2
30	60,6	61,0	61,4	61,8	62,2	62,6	63,1	63,5	63,9	64,3

Обраховані за формулою (1) висоти знаків l'_A і l'_B необхідно відкоректувати, тобто потрібно підібрати такі їх значення l_A і l_B , які задовільняли б умову $\sum l^2 = \min$, не порушуючи при цьому вимоги проходження візорного променя над перешкодою на заданій висоті. При дотриманні умови $\sum l^2 = \min$ сума грошових затрат на спорудження даної пари знаків буде, як правило, найменшою, оскільки вартисть спорудження кожного знака за інших рівних умов пропорційна або майже пропорційна квадрату його висоти.

Відкоректовані висоти кожної пари знаків, між якими необхідно встановити взаємну видимість, дотримуючись при цьому умови $\sum l^2 = \min$, знаходять за формулою

$$\begin{aligned} l_A &= s_B D, \\ l_B &= s_A D, \end{aligned} \tag{3}$$

де

$$D = \frac{s_A l'_B + s_B l'_A}{s_A^2 + s_B^2}.$$

Попереднє значення висот знаків l'_A і l'_B визначаються за формулами (1).

У випадку значної різниці у вартості доставки будівельних матеріалів до знаків A і B їх висоти l_A і l_B коректують ще раз, причому так, щоб загальна сума затрат на будівництво даної пари знаків з врахуванням цього фактора була найменшою.

Для кожного пункту обраховують декілька значень висот знака окрім по кожній стороні, суміщеної з цим пунктом. За кінцеве значення висоти знака на пункті береться те найменше значення, при якому забезпечується видимість на всі пункти, що спостерігаються з нього при заданій висоті проходження візорних променів над перешкодами.

В практиці рекогносцировочних робіт зустрічаються випадки, коли на пункті знак вже збудовано і перебудовувати його недоцільно. Висоту знака на кінці сторони, що сполучає запроектований знак із побудованим на місцевості, розраховують у відповідності до схеми, зображененої на рис. 6. Нехай l'_A і l'_B – попередні значення висот пари знаків A і B , обраховані за формулою (1) і нехай висота знака B задана рівною l_B і не підлягає зміні. Необхідно визначити висоту знака в точці A .

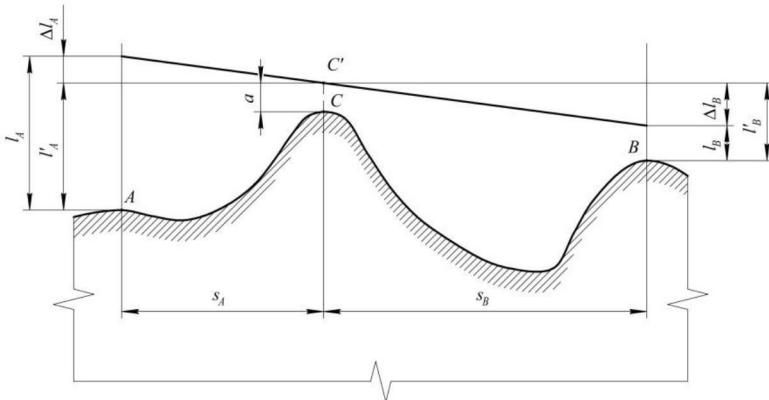

Рис. 6. Розрахунок висот геодезичних знаків у випадку, коли на одному із пунктів знак вже збудовано

На основі рис. 6 можна записати

$$\frac{\Delta l_A}{\Delta l_B} = \frac{l_A - l'_A}{l'_B - l_B} = \frac{s_A}{s_B},$$

звідки знайдемо відкореговану висоту знака на пункті A

$$l_A = l'_A + (l'_B - l_B) \frac{s_A}{s_B}. \quad (4)$$

Правильність обчислення висот знаків перевіряють шляхом графічних побудов на міліметровому папері (див. рис. 5), які виконують в такій послідовності:

1) в середній частині листа в довільній точці C намічають вершину перешкоди, через яку проводять горизонтальну лінію A_1B_1 ; від точки C в масштабі відкладають відстані $s_A = CA_1$ і $s_B = CB_1$ до знаків A і B відповідно;

2) через точки A_1 і B_1 проводять перпендикуляри, по яким вниз відкладають поправки $\nu_A = A_1A_2$ і $\nu_B = B_1B_2$ за кривизну Землі і рефракцію;

3) від кінців відрізків ν_A і ν_B в точках A_2 і B_2 відкладають в тому ж масштабі перевищення $h_A = H_C - H_A = AA_2$ і $h_B = H_C - H_B = BB_2$, при чому вгору, якщо знак перевищення від'ємний і вниз, якщо знак його додатний; отримані точки A і B є основами геодезичних знаків. Через точки A , C , B доцільно провести схематичний профіль місцевості;

4) вгору від точки C відкладають відрізок $a = CC'$, рівний заданій висоті проходження візорного променя над перешкодою, і через точку C' проводять горизонтальну лінію $A_3B_3 \parallel A_1B_1$;

5) за графіком визначають попередні значення висот знаків $l'_A = AA_3$ і $l'_B = BB_3$;

6) відкладають вгору від точок A і B значення відкоректованих висот знаків $l_A = AA_4$ і $l_B = BB_4$, які обраховують за формулами (3) і (4). Отримані точки A_4 і B_4 сполучають прямою A_4B_4 . Ця лінія повинна пройти через точку C' , що і буде слугувати контролем правильності як обрахунків, так і графічних побудов при визначені висот даної пари знаків.

1.5. Відповідність запроектованої мережі нормативним даним

В табличній формі наводиться порівняльна характеристика запроектованих параметрів планової мережі та відповідних їм параметрів, зазначених в [4]. Приклад порівняльної таблиці наведено нижче.

Таблиця 6

Порівняльна характеристика запроектованих параметрів планової мережі та відповідних їм показників, зазначених в [4]

Показник	Вимоги згідно [4]	Фактичні (проектні) дані
1. Границя довжина ходу, км		
2.		
...		

Як висновок наводиться аналіз таблиці 6

1.6. Типи центрів та зовнішніх знаків запроектованих пунктів

Положення пунктів геодезичної мережі позначають на місцевості за допомогою спеціальних споруд, що складаються із двох частин: підземної та зовнішньої (наземної). Підземна частина є центром геодезичного пункту. Кожний центр має марку на ній, до якої відносяться координати пункту. Зовнішня частина (геодезичний знак) являє собою споруду, призначену для встановлення приладу, візорної цілі та підйому вимірювальних приладів на необхідну висоту над землею.

Щоб забезпечити довговічність та надійність закріплення центрів, для їх виготовлення застосовуються високоміцні будівельні матеріали: залізобетонні пілони та палі, азбестоцементні та металічні труби, що покриваються антикорозійними засобами; основу центра розташовують нижче границі промерзання ґрунту на 0,5-1 м; для кожного району із однотипними фізико-географічними умовами та ґрунтами розробляють центри особливої конструкції, розраховані на тривалий термін їх служби.

Для визначення глибини закладки центрів і реперів користуються спеціальною схемою (ДОДАТОК 1).

Пункти геодезичних мереж 4 класу, 1 і 2 розрядів закріплюють центрами відповідно до вимог, що викладені в діючій Інструкції [5].

При побудові геодезичної мережі в містах, селищах та на промислових майданчиках всі пункти тріангуляції, трилатерації і полігонометрії закріплюють постійними центрами типів У15, У15К, У15Н, У16, 143, 160 (ДОДАТОК 2-6).

На незабудованій території, а також на забудованій, якщо відсутні споруди для закладання стінних реперів для закріплення пунктів мереж 1 і 2 розрядів і полігонометрії 4 класу призначені центри типу 5 гр (ДОДАТОК 7) та 6 гр (ДОДАТОК 8).

Вузлові та суміжні з ними пункти полігонометрії 4 класу закріплюють центрами типу 160.

У сільській місцевості пункти тріангуляції, трилатерації та полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів закріплюють постійними центрами типу У15, У15Н. Закріплення пунктів постійними центрами здійснюють не рідше ніж через 1000 м у мережах 4 класу та 1 розряду, а 500 м – у мережах 2 розряду.

Центри мають розташовуватись попарно, забезпечуючи закріплення обох кінців ліній. Вузлові точки підлягають обов'язковому закріпленню постійними центрами типу У15 та У15Н.

Пункти ходів полігонометрії, на яких центри типів У15 та У15Н не закладаються, слід закріплювати центрами тривалого збереження, що передбачені для знімальної мережі.

На забудованих територіях пункти полігонометрії можуть бути закріплені групою із двох-трьох стінних знаків.

Зовнішнє оформлення центрів пунктів 4 класу, 1 і 2 розрядів виконують обкопуванням круглої (у плані) форми (крім центра типу 160, зовнішнє оформлення якого виконують обкопуванням квадратної форми) з канавою шириною 50 см зверху, 20 см знизу і глибиною 30 см. Внутрішній радіус обкопування 1,3 м. Над центром насипають курган висотою 10 см.

На забудованих територіях, а також коли на геодезичних пунктах 4 класу, 1 і 2 розрядів встановлені металеві або залізобетонні зовнішні знаки, обкопування не виконують.

В окремих випадках, при відсутності зовнішніх знаків та обкопування, встановлюються розпізнавальні стовпи на відстані 1-3 м від центра пункту.

Пункти знімальної мережі закріплюють на місцевості центрами, що забезпечують тривале збереження пунктів та тимчасовими центрами з метою збереження їх на час знімальних робіт.

На пунктах мереж тріангуляції, трилатерації і, як виняток, полігонометрії, що створюються як основа великомасштабних знімань, установлюють зовнішні геодезичні знаки таких типів: тури, металеві піраміди-штативи із візорними цілями, що знімаються, чотиригранні та тригранні металеві піраміди.

Г-подібні віхи можуть використовуватись тільки як тимчасові геодезичні знаки.

Вихідними даними для розрахунку довжин елементів знаків слугують їх висоти, встановлена ширина площасти для спостереження та встановлені кути нахилу основних стовпів. Нижче наведені правила розрахунку основних осьових розмірів елементів знаків.

Необхідно мати на увазі, що отримані осьові розміри будуть відрізнятись (на декілька сантиметрів) від дійсних, так як вісі вінців, хрестовин і основних стовпів в натурі не перетинаються в одній точці.

Тури (рис. 7) будують у тих випадках, коли видимість по всім напрямкам відкривається із землі, а скельний ґрунт, на якому встановлюється тур, залігає на глибині не більше 1,5 м. Такі умови найчастіше зустрічаються в гірських та високогірних районах. Над туром будеться проста піраміда із візорним циліндром. В тих випадках, коли тур будеться на загостреній вершині скелі та немає можливості побудувати над нею піраміду, візорний циліндр встановлюється безпосередньо на тур за допомогою спеціального кріплення. При виконанні геодезичних вимірювань з тура візорну ціль знімають, а після закінчення вимірювань встановлюють його на попереднє місце.

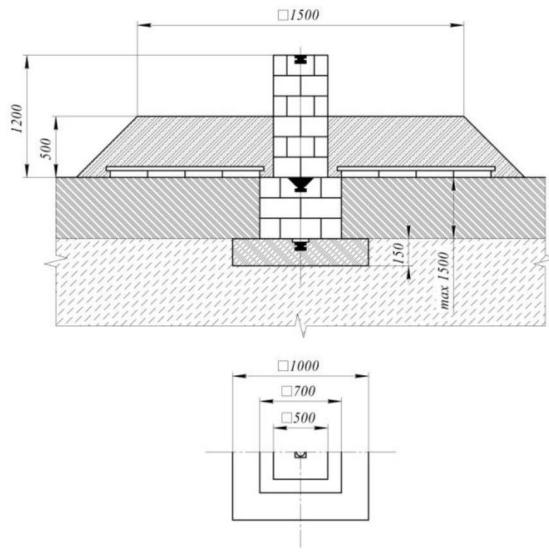

Рис. 7. Тип

Прості піраміди будують тоді, коли на сусідні пункти є видимість із землі і спостереження можна виконувати з тура або переносного штативу, на який встановлюється геодезичний прилад. В тих

випадках, коли прилад треба підняти на висоту 2-3 м над землею, будують піраміду з ізольованим від неї постійним штативом і візорним циліндром. Штатив встановлюють на ґрунт, а площину для спостереження кріплять до стовпів піраміди, ізолюючи її від штатива.

На пунктах державної геодезичної мережі будують чотиригранні піраміди висотою 5-8 м, причому як дерев'яні, так і металеві.

Чотиригранна піраміда наведена на рис. 8.

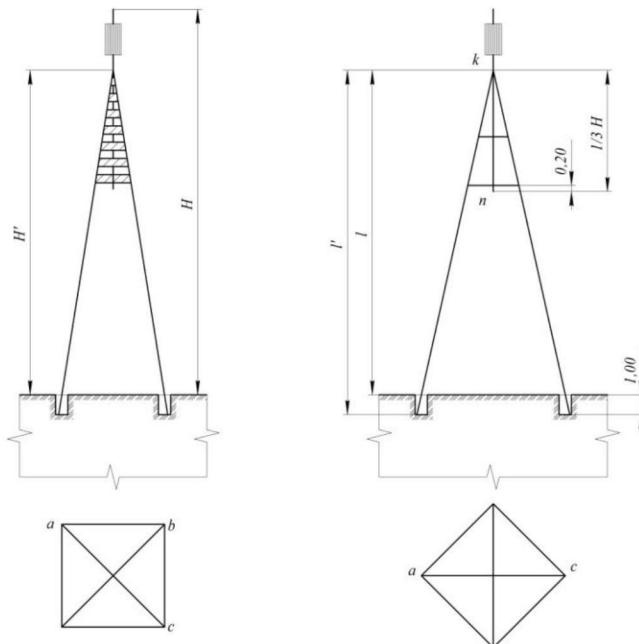

Рис. 8. Чотиригранна піраміда

Для знаків на пунктах геодезичної мережі 4 класу, 1 і 2 розряду діаметр візорного циліндра рівний 0,30 м, висота його 0,60 м, відстань від «даху» 0,80 м.

Сторона основи ab піраміди (на рівні землі) рівна $1/3$ її загальної висоти

$$ab = \frac{1}{3} H. \quad (5)$$

де H – загальна висота піраміди.

Діагональ ac основи піраміди, як діагональ квадрата, рівна

$$ac = \sqrt{2}ab. \quad (6)$$

Висота H' піраміди від землі до стику основних стовпів рівна (при висоті шпиля над візорним циліндром $h_{uu}=0,60$ м):

$$H' = H - h_{uu} - 1,4. \quad (7)$$

Довжина kn частини болванки нижче стику основних стовпів («хвоста» болванки) рівна

$$kn = \frac{1}{3}H'. \quad (8)$$

Довжина l надземної частини основного стовпа рівна

$$l = \sqrt{\left(\frac{ac}{2}\right)^2 + H'^2}. \quad (9)$$

Загальна довжина l' основного стовпа рівна

$$l' = l + 1,01, \quad (10)$$

де 0,01 м поправка за нахил стовпа, а глибина ями для основного стовпа рівна 1,01 м.

Тригранна піраміда

Використовуючи ті ж самі вихідні данні, отримаємо сторону основи

$$ab = \frac{1}{3}H \quad (11)$$

і радіус r кола, описаного навколо трикутника основи, тобто відстань від центру основи до осі будь-якого із основних стовпів,

$$r = \frac{ab}{\sqrt{3}}. \quad (12)$$

Довжина l' наземної частини основних стовпів буде рівною

$$l' = \sqrt{r^2 + H'^2}, \quad (13)$$

де H' розраховується так само, як і в попередньому випадку.

Загальна довжина l основного стовпа і довжина «хвоста» болванки будуть мати ті ж значення, що і для чотиригранної піраміди такої самої висоти.

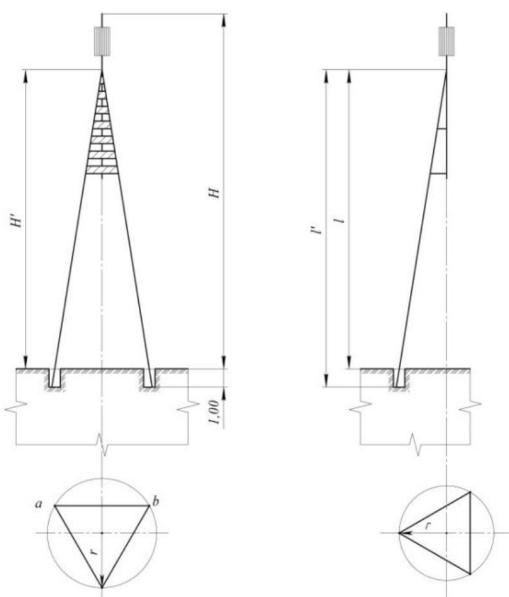

Рис. 9. Тригранна піраміда

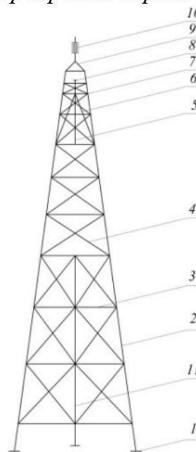

Рис. 10. Складний сигнал: 1 – якір основи стовпа; 2 – основні стовпи; 3 – вінець; 4 – хрестовина; 5 – болванка; 6 – стійко внутрішньої піраміди; 7 – площацька для спостерігача; 8 – столик для встановлення пристаду; 9 – кришка знака; 10 – візорний циліндр; 11 – проміжний стовп знака

Складні сигнали (рис. 10) будують тоді, коли геодезичний прилад потрібно підняти над землею на висоту від 11 до 40 м. Складний сигнал відрізняється по конструкції від простого тим, що його внутрішня піраміда, несучий столик для встановлення приладу опирається не на землю, а на основні стовпів сигналу, на відстані 6 м від площаадки для спостерігача.

Складні сигнали будують на даний час лише тригранної конструкції, що дозволяє збирати їх на землі та встановлювати в повністю завершеному вигляді.

Вихідними даними для розрахунку складних сигналів є висота i сигналу до столика; ширина площаадки, рівна 2,00 м; тангенс кута нахилу α кожного із основних стовпів в площині грані, рівний 0,125; клас тріангуляції.

Крім того, відомо, що верхня частина сигналу, починаючи від підніжжя верхньої піраміди, стандартна.

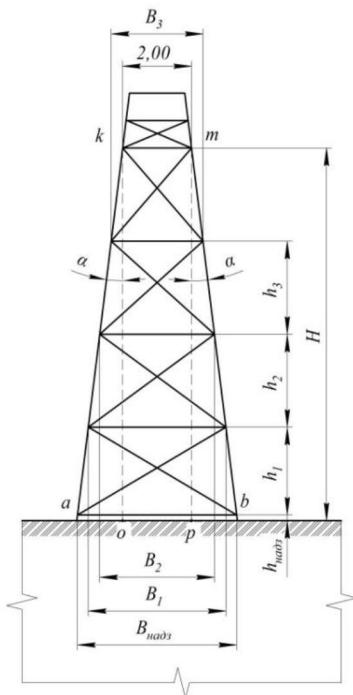

Рис. 11. Складний тригратний сигнал

Висота H сигналу до площини (рис. 11) рівна висоті сигналу до столика i , зменшеної на висоту столика над площинкою ($h_c = 1,20$ м).

$$H = i - h_c. \quad (14)$$

Для наступних розрахунків вигідно прийняти за висоту сигналу до площинки довжину перпендикуляру, опущеного із середини вінця під площинкою на сторону основи сигналу, тобто рахувати висоту рами не по прямовисній лінії, а по похилій, що лежить в площині цієї рами.

Від цього припущення буде зменшення дійсної висоти столика сигналу над землею, так як в дійсності рама трохи нахиlena до площини землі. Але це зменшення настільки незначне (0,1-0,3 м), що не буде мати ніякого практичного значення, так як висоти сигналів до столика реконструкціоніст визначає завжди з помилкою, яка перевищує 1 м.

Таким чином, H є дійсною величиною рами, коли вона стоїть прямовисно. Складаючи схематичне креслення сигналу, приймаємо, що площаина рами співпадає із площеиною креслення. Тоді всі розміри деталей, в тому числі і висота рами H , на кресленні будуть у заданому масштабі без споторнень.

Домовившись рахувати величину H в площині рами, знайдемо сторону ab основи сигналу

$$ab = 2,00 + 2H \operatorname{tg} \alpha = 2,00 + 2 \cdot 0,125 H = 2,00 + \frac{1}{4} H. \quad (15)$$

Довжину B будь-якого вінця можна визначити за тією ж формулою, що і довжину сторони основи, приймаючи лише за H найкоротшу відстань від площинки до даного вінця.

Для контролю довжину вінців можна визначити іншим способом, позначивши довжини вінців (рахуючи знизу вгору) через B_1 , B_2 , B_3 і т.д., а висоти вінців першого, другого і т.д. ярусів сигналу (в площині рами) – через h_1 , h_2 і h_3 , ..., отримаємо

$$B_1 = ab - \frac{1}{4} h_1 \quad (16)$$

$$\begin{cases} B_2 = B_1 - \frac{1}{4} h_2, \\ B_3 = B_1 - \frac{1}{4} h_3, \\ \dots \\ B_{n+1} = B_n - \frac{1}{4} h_{n+1} \end{cases} \quad (17)$$

де B_{n+1} – ширина площинки, яка повинна бути рівна заданій величині 2,00 м.

Розташування вінців по висоті проектується графічно. Накресливши основу сигналу по задній ширині площинки, висоті рами і ширині основи, наносять розташування стандартних верхніх ярусів сигналу. На частині сигналу, що залишилась проектирують розташування вінців, керуючись наступним:

- а) число ярусів даного сигналу повинно бути таким самим, як і у типового сигналу з найближчою висотою (ДОДАТОК 9 і 10);
- б) висота ярусів по мірі руху знизу вверх повинна поступово і плавно зменшуватись.

Довжина K хрестовини, як діагональ рівнобедrenoї трапеції, може бути обчислена за формулою

$$K = \sqrt{\left(\frac{B_{n-1} + B_n}{2}\right)^2 + h_n^2}, \quad (18)$$

довжина K_2 хрестовини, наприклад, другого ярусу, буде рівною

$$K_2 = \sqrt{\left(\frac{B_1 + B_2}{2}\right)^2 + h_2^2}. \quad (19)$$

Довжина l прольоту основного стовпа між суміжними вінцями, як сторона рівнобедrenoї трапеції, може бути обрахована за формулою

$$l_n = \sqrt{\left(\frac{B_{n-1} - B_n}{2}\right)^2 + h_n^2}. \quad (20)$$

Довжина l_2 прольоту, наприклад, другого ярусу, буде рівна

$$l_2 = \sqrt{\left(\frac{B_1 - B_2}{2}\right)^2 + h_2^2}. \quad (21)$$

Загальна довжина L всього основного стовпа рівна сумі прольотів між вінцями $(l_1 + l_2 + l_3 + \dots)$ (плюс глибина ями для стовпа, плюс частина стовпа, що виступає над площадкою, рівна 2,32 м, плюс 0,50 м на запас, так як при похилій будівельній площині основні стовпи, зазвичай, не рівні по довжині). Відстань від центра основи до стовпа

$$r = \frac{ab}{\sqrt{3}}. \quad (22)$$

Розміри елементів внутрішньої піраміди та кришки складних сигналів стандартні, їх можна взяти із ДОДАТКІВ 11-13.

Прості сигнали (рис. 12) будують в тих випадках, коли для виконання спостережень вимірювальний прилад необхідно підняти над землею на висоту від 4 до 10 м. Простий сигнал складається із двох ізольованих одна від одної пірамід: зовнішньої 1, що містить візорний циліндр та площадку для спостереження, та внутрішньої 2, що містить столик для встановлення приладу. Внутрішня піраміда простого сигналу будується тригранною, зовнішня, як правило, чотиригранною.

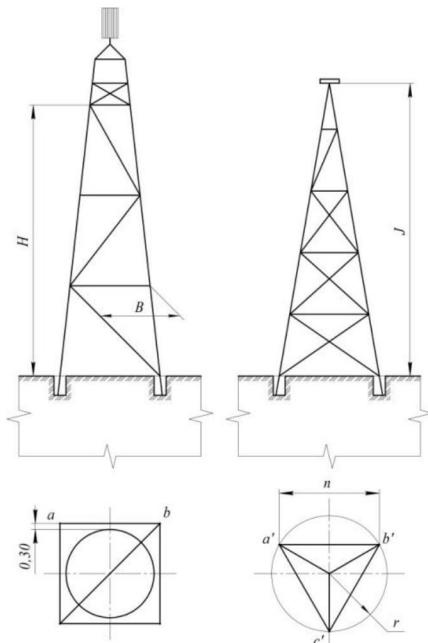

Рис. 12. Простий сигнал

Прості сигнали можуть бути дерев'яними і металічними, постійними або розбірними. Розбірні знаки при спостереженнях перевозять з одного пункту на інший та застосовують в районах із сприятливими транспортними умовами.

Маючи назначену рекогносцировщиком висоту i столика, визначаємо висоту H площацки для спостерігача

$$H = i - 1,20. \quad (23)$$

Приймаємо H за висоту площацки в площині рами зовнішньої піраміди. Знаючи ширину площацки, яка завжди рівна 2,00 м, обраховуємо ширину основи ab за формулою

$$ab = \frac{1}{5}H + 2,00. \quad (24)$$

Довжини вінців обчислюються за формулою

$$B = \frac{1}{5}H + 2,00, \quad (25)$$

де H – найкоротша відстань від вінця до площацки.

Контроль обрахованих значень довжин вінців може бути виконано так само, як і складного сигналу, із заміною лише коефіцієнта 1/4 на 1/5. Розташування вінців проектується графічно аналогічно тому, як у складному сингалі.

Довжини хрестовин та прольотів між суміжними вінцями обраховуються за тими ж формулами, що і у складного сигналу.

Основа внутрішньої тригранної піраміди обраховують наступним чином (рис. 12).

В квадратну основу зовнішньої піраміди вписуємо коло так, щоб вона знаходилась на відстані 0,30 м від середини сторін квадрата. В це коло вписуємо рівносторонній трикутник $a'b'c'$.

Радіус вписаного кола r дорівнює

$$r = \frac{ab}{2} - 0,30, \quad (26)$$

де ab – сторона основи зовнішньої піраміди.

Тоді сторони основи внутрішньої піраміди $a'b'$ як сторона рівностороннього трикутника, вписаного в коло радіусом r , буде дорівнювати

$$a'b' = r\sqrt{3}. \quad (27)$$

Оскільки в простого сигналу зовнішня та внутрішня піраміди незалежні одна від однієї, для забезпечення необхідної висоти столика над площацкою (1,20 м) необхідно враховувати різницю нахилів граней зовнішньої та внутрішньої пірамід, так як відхилення сторони

столика над площинкою від заданого всього на 8-10 см дуже помітно для спостерігача та створює незручності в процесі спостереження.

Якщо грані зовнішньої та внутрішньої пірамід були однаково нахилені до горизонту, то висоту рами внутрішньої піраміди (в площині рами) J можна було б прийняти рівною висоті рами зовнішньої піраміди H , збільшеної на висоту столика над площинкою, тобто на 1,20 м, і рахувати $J=H+1,20$. Однак грані внутрішньої піраміди більш нахилені до горизонту, ніж грані зовнішньої піраміди, тому необхідно висоту рами внутрішньої піраміди дещо збільшити. Практично достатньо додати 1,2 см на кожний метр висоти рами внутрішньої піраміди, тобто рахувати

$$J = (H + 1,20) \cdot 1,012. \quad (28)$$

Слід мати на увазі, що на верх внутрішньої піраміди набивають столик товщиною 0,10 м, але це не порушує встановленої висоти столика над площинкою, так як останню настилають на вінці товщиною близько 0,10 м, тобто розташовують на 0,10 см вище осьової лінії, яка на схемі сигналу вказує на положення площинки.

Розрахунок довжин вінців виконують наступним чином. Якщо розділимо ширину основи $a'b'$ на висоту рами, то отримаємо величину K , що показує на скільки метрів (або частин метрів) збільшується відстань між основними стовпами при пересуванні вздовж рами на 1 м вниз. Помноживши отриманий коефіцієнт K на відстань від вершини піраміди до даного вінця, отримаємо його довжину.

Довжини хрестовин та прольотів між суміжними вінцями обчислюють так само, як у складних сигналів.

При виготовленні внутрішньої піраміди необхідно знати відстань від основи одного із стовпів до протилежної сторони основи піраміди.

Ця відстань nc' рівна

$$nc' = \sqrt{(a'c')^2 - \left(\frac{a'b'}{2}\right)^2} \quad (29)$$

або, оскільки $a'c' = a'b'$,

$$nc' = \frac{a'b'}{2} \sqrt{3}. \quad (30)$$

1.7. Передрозрахунок точності планової мережі Полігонометрія

Розрахункову частину для кожного ходу починають із встановлення форми ходу. Для цього використовують критерій ступеня вигнутості, зазначені у формулах:

$$\begin{cases} \eta_0^{тран} = \frac{L}{8}, \\ \alpha_0^{тран} = 24^\circ. \end{cases} \quad (31)$$

Хід можна вважати достатньо витягнутим, якщо точка ходу відхиляється по обидва боки від лінії, проведеної через центр тяжіння замикаючої ходу, в середньому на величину $1/24$ (а гранично на $1/8$) довжини самої замикаючої та лінії ходу відхиляються від напрямку замикаючої в обидві сторони на 8° (а гранично на 24°). При цьому граничного значення може досягати лише одна із ординат η'_i , так само як і один із кутів α'_i .

Координати x_0 , y_0 центра тяжіння ходу визначають за формулами

$$\begin{cases} x_0 = \frac{\sum\limits_{i=1}^{n+1} x_i}{n+1}, \\ y_0 = \frac{\sum\limits_{i=1}^{n+1} y_i}{n+1}. \end{cases} \quad (32)$$

Коли хід має S-подібну форму або в'ється біля своєї замикаючої, розташовуючись по обидві сторони, можна прийняти, що центр тяжіння точок такого ходу лежить на замикаючій (або поблизу неї). В цьому випадку можна спростити формулювання зроблених висновків, вважаючи, що η'_0 являє середню відстань точок ходу від замикаючої.

Для перевірки виконання відношень (31) зручно користуватись графічним методом. Для цього в запроектованому ході проводять замикаючу ходу, відкладають в обидві сторони від неї (в масштабі картти) величину $\eta_0^{тран}$ та проводять лінії, паралельні замикаючій (рис. 13). Якщо ні одна із вершин ходу не виходить за межі отриманих смуг, то перша із умов (31) виконана. Відхилення ліній ходу від напрямку замикаючої також вимірюють на схемі ходу (транспортиром) та порівнюють із $\alpha_0^{тран}$ зазначеним у (31).

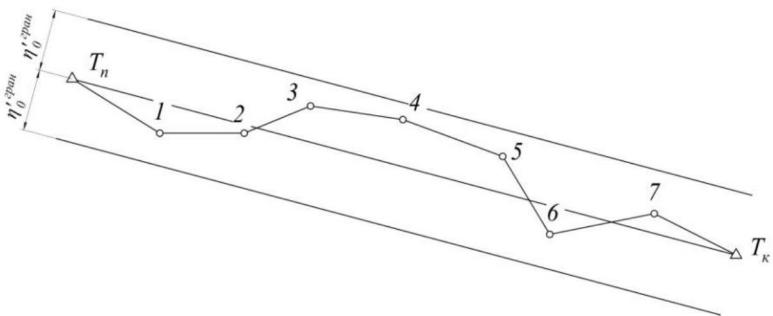

Рис. 13. Графічний спосіб перевірки критерію ступеня вигнутості ходу

В якості критерію ступеня вигнутості ходу іноді застосовують відношення $\frac{[s]}{L}$. Величина дробу $\frac{[s]}{L}$ буде залежати від форми ходу: чим більш викривлений цей хід, тим цей дріб буде більшим. У витягнутому ході $\frac{[s]}{L} = 1$, в замкнутому $\frac{[s]}{L} = \infty$ ($L = 0$). Отже, до відомого ступеня дріб $\frac{[s]}{L}$ може слугувати показником вигнутості полігонометричного ходу. Хід вважається достатньо витягнутим, якщо

$$\frac{[s]}{L} \leq 1,3.$$

Але цього відношення не достатньо для підтвердження гіпотези про вигнутість ходу.

Як відомо, точність запроектованого ходу буде характеризуватись граничною похибкою пункту в самому слабкому місці ходу після його урівнювання. В полігонометричному ході до урівнювання найбільшу похибку буде мати пункт, розташований в кінці ходу. При прив'язці кінця ходу до вихідного пункту найменшу точність після урівнювання координат буде мати пункт, розташований в середині ходу, як найбільш віддалений від обох вихідних пунктів.

Загальну похибку положення пункту визначають за формулою

$$M = \pm \sqrt{M_x^2 + M_y^2}, \quad (33)$$

$$M_x = \pm \sqrt{m_{x\beta}^2 + m_{xs}^2}, \quad (34)$$

$$M_y = \pm \sqrt{m_{y\beta}^2 + m_{ys}^2},$$

де M_x , M_y – середні квадратичні похибки координат пункту;
 $m_{x\beta}$, $m_{y\beta}$ – похибки координат пункту, що залежать від похибок
 вимірювання кутів;

m_{xs} , m_{ys} – похибки координат пунктів, що залежать від похибок
 виміру довжин сторін.

Похибки координат пункту в залежності від похибок виміру ку-
 тів без врахування похибки вихідної сторони, обчислюють за форму-
 лами:

$$\begin{aligned} m_{x\beta} &= \pm \frac{1}{\rho} \sqrt{\sum m_{\beta i}^2 R_{ix}^2}, \\ m_{y\beta} &= \pm \frac{1}{\rho} \sqrt{\sum m_{\beta i}^2 R_{iy}^2}, \end{aligned} \quad (35)$$

де $m_{\beta i}$ – похибка виміру i -го кута ходу;

R_{ix} , R_{iy} – проекції на осі координат відстаней від i -х вершин
 ходу до найбільш віддаленого пункту.

Похибка вимірювання кута визначається за формулою:

$$m_\beta = \sqrt{m^2 + m_e^2}, \quad (36)$$

де m – інструментальна похибка кута, що вимірюється;

m_e – похибка виміру кута, обумовленого неточністю центру-
 вання теодоліту і візорної цілі.

При способі прийомів інструментальну похибку визначають за
 формулою:

$$m = \pm \sqrt{\frac{m_e^2}{n} + \frac{m_o^2}{n} + \frac{m_i^2}{n}}, \quad (37)$$

де m_e – похибка візування;

m_o – похибка взяття відліку;

m_i – похибка за нахил візорної осі;

n – кількість прийомів.

Поправка візування обчислюється за формулою:

$$m_e = \pm \frac{ds}{12}, \quad (38)$$

де ds – кутова відстань між нитками бісектора.

Похибку за рахунок нахилу візорної осі обчислюють за форму-
 лою:

$$m_t = \frac{\tau}{4\sqrt{3}} (\operatorname{tg} V_i - \operatorname{tg} V_{i-1}), \quad (39)$$

де τ – ціна поділки лімба;

V_i і V_{i-1} – кути нахилу візорної осі.

Похибку відліку обчислюють за формулою:

$$m_o = \sqrt{m_t^2 + m_e^2 + m_d^2}, \quad (40)$$

$m_t = \frac{t}{\sqrt{3}}$ – похибка взяття відліку по шкалі;

$m_e = \frac{\varepsilon_{np}}{\sqrt{3}}$ – похибка ексцентриситету;

$m_d = \frac{\Delta d_{np}}{\sqrt{3}}$ – похибка взяття відліку по шкалі;

де t – точність відліку.

Похибка вимірювання кута, обумовлена неточністю центрування теодоліту і візорної цілі:

$$m_e = \pm \frac{\rho e}{ab} \sqrt{a^2 + b^2 - ab \cos \beta}, \quad (41)$$

де a і b – довжина відповідно задньої і передньої сторони станції;

e – лінійна похибка центрування теодоліта і візорної цілі (при оптичному центруванні $e = 0,8$ мм);

β – кут, що вимірюється;

В загальному випадку, похибку вимірювання довжин сторін визначають за формулою:

$$\begin{aligned} m_{xs} &= \sqrt{m_{xesun}^2 + m_{xscucm}^2}, \\ m_{ys} &= \sqrt{m_{yesun}^2 + m_{yscucm}^2}, \end{aligned} \quad (42)$$

де m_{xesun} , m_{yesun} – похибки координат пункту, обумовлені впливом випадкових похибок вимірювання довжин;

m_{xscucm} , m_{yscucm} – похибки координат пункту, обумовлені впливом систематичних похибок вимірювання довжин;

$$\begin{aligned} m_{xesun} &= \pm \mu \sqrt{\sum s_i (\cos \alpha_i)^2}, \\ m_{yesun} &= \pm \mu \sqrt{\sum s_i (\sin \alpha_i)^2}, \end{aligned} \quad (43)$$

де μ – коефіцієнт випадкового впливу;

s_i – вимірена довжина;

α_i – дирекційний кут i -ї сторони.

$$\begin{aligned} m_{xscuem} &= \lambda L_x, \\ m_{yscuem} &= \lambda L_y, \end{aligned} \quad (44)$$

λ – коефіцієнт систематичного впливу;

L_x , L_y – проекції на осі координат замикаючої, що з'єднує найбільш віддалену точку з початковою.

Значення очікуваної похибки знаходимо з виразу:

$$M_{oq} = 3M. \quad (45)$$

Допустиму похибку розраховуємо на підставі «Інструкції по виконанню маркшейдерських робіт» (1987 р). Згідно з цим документом, допустима похибка не повинна перевищувати 0,4 мм на плані, тобто 0,8 м для М1:2000.

Триангуляція

Середня квадратична похибка зв'язуючої та проміжної сторін в простому ланцюзі трикутників

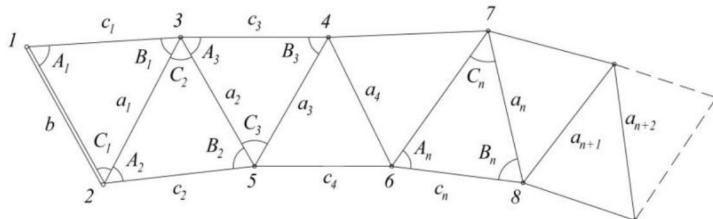

Рис. 14. Схема простого ланцюга трикутників

Нехай на рис. 14 зображений простий ланцюг трикутників, в якому сторона b є вихідною і в кожному трикутнику якого вимірюні всі три кути. Сторони $a_1, a_2, a_3, \dots, a_n$, які слугують для побудови наступних трикутників ланцюга, називаються зв'язуючими; кути A і B , протилежні до даних сторін називаються зв'язуючими кутами ланцюга; сторони $c_1, c_2, c_3, \dots, c_n$ називаються проміжними сторонами, а протилежні до них кути C – проміжними кутами. Припустимо, що ми вимірюли всі кути $A_1, B_1, C_1, \dots, A_n, B_n, C_n$ незалежно

один від одного, а також, що ваги всіх цих спостережень кутів рівні між собою та дорівнюють одиниці. Тоді урівнювання нашого ланцюга зведеться до виправлення кутів на третину нез'язки у відповідному трикутнику.

Довжина a_n сторони n -го трикутника знаходиться за формулою

$$a_n = \frac{b \sin A_1 \cdot \sin A_2 \cdot \sin A_3 \cdot \dots \cdot \sin A_n}{\sin B_1 \cdot \sin B_2 \cdot \sin B_3 \cdot \dots \cdot \sin B_n}. \quad (46)$$

Середня квадратична похибка в стороні a_n , обумовлена як дією похибок кутів, так і дією похибок вихідної сторони, визначається з виразу:

$$\frac{m_{a_n}}{a_n} = \sqrt{\frac{m_b^2}{b^2} + \frac{2}{3} \frac{m''^2}{\rho''^2} \sum_1^n (\operatorname{ctg}^2 A_k + \operatorname{ctg}^2 B_k + \operatorname{ctg} A_k \operatorname{ctg} B_k)}, \quad (47)$$

де $\frac{m_b}{b}$ – середня відносна похибка вихідної сторони;

m'' – середня похибка вимірювання кута в секундах.

Із формули видно, що в тріангуляції точність визначення сторін зменшується пропорційно кореню квадратному із числа трикутників, що відділяють дану сторону від вихідної.

Для випадку, коли ми шукаємо похибку сторони a_k , а a_n є кінцевою стороною в ланці, віддаленої k трикутниками від вихідної сторони b ланцюга, будемо використовувати формулу

$$\frac{m_{a_k}^2}{a_k^2} = \frac{m_b^2}{b^2} + \frac{1}{3} \left(2k - \frac{1}{5} - \frac{3}{4} \frac{N_k}{N_{n+1}} N_{n-k} \right) \frac{m''^2}{\rho''^2}, \quad (48)$$

де числа N належать до так званому ряду Фіbonачі в якому

$$\begin{array}{lll} N_0 = 0, & N_6 = 144, & N_{12} = 46363, \\ N_1 = 1, & N_7 = 377, & N_{13} = 121393, \\ N_2 = 3, & N_8 = 987, & N_{14} = 317811, \\ N_3 = 8, & N_9 = 2584, & N_{15} = 832040, \\ N_4 = 21, & N_{10} = 6765, & N_{16} = 2178309, \\ N_5 = 55, & N_{11} = 17711, & \end{array}$$

Для оцінки середньої квадратичної похибки проміжної сторони C у формулі (46) $\sin A_n$ змінюється на $\sin C_n$:

$$\frac{m_{c_n}}{c_n} = \sqrt{\frac{m_b^2}{b^2} + \frac{2}{3} \frac{m''^2}{\rho''^2} \left[\sum_{k=1}^{n-1} (\operatorname{ctg}^2 A_k + \operatorname{ctg}^2 B_k + \operatorname{ctg} B_k \cdot \operatorname{ctg} A_k) + \right.} \\ \left. + \operatorname{ctg}^2 C_n + \operatorname{ctg}^2 B_n + \operatorname{ctg} C_n \operatorname{ctg} B_n \right]}. \quad (49)$$

Поздовжня похибка тріангуляційного ряду, складеного із рівносторонніх трикутників

Для визначення поздовжньої похибки тріангуляції припустимо, що всі кути нашого ланцюга трикутників (рис. 15): 1, 2, 3, 4, 5, ..., $(6n-3)$, отримані із спостережень незалежно один від одного та урівнювання ряду виконується за умови фігур (умова фігур в даному випадку є рівняння рівності суми урівняних кутів трикутника її теоретичному значенню) по кутам, а не по напрямкам. Нехай ланцюг трикутників має $2n-1$ трикутників і одну вихідну сторону b .

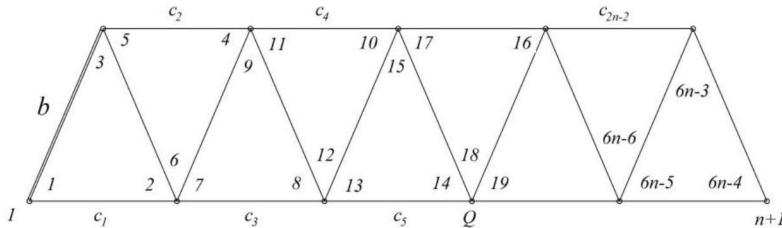

Рис. 15. Простий ланцюг трикутників

Середня похибка довжини діагоналі L знаходиться за формулою

$$m_L^2 = L^2 \left(\frac{m_b^2}{b^2} + \frac{4n^2 - 3n + 5}{9n} \cdot \frac{m''^2}{\rho''^2} \right), \quad (50)$$

де n – число проміжних сторін в даній діагоналі.

Формула (50) відноситься до ряду зображеному на рис. 15. Якщо ряд буде побудований так, як показано на рис. 16, то матимемо

$$m_L^2 = L^2 \left(\frac{m_b^2}{b^2} + \frac{4n^2 + 3n + 5}{9n} \cdot \frac{m''^2}{\rho''^2} \right). \quad (51)$$

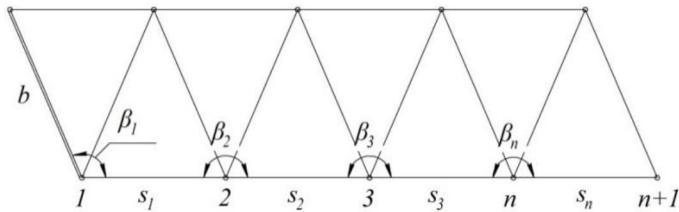

Рис. 16. Простий ланцюг трикутників

В дійсності кожний ряд прокладається між двома вихідними сторонами (або між двома сторонами тріангуляції вищого класу). Розіб'ємо діагональ $(1, n+1)$ на дві рівні частини точкою Q , якщо n парне, і на дві частини з $\frac{n-1}{2}$ та $\frac{n+1}{2}$ числом проміжних сторін, якщо n непарне. Припустимо, що кожну таку частину ми урівняли за умови фігур по кутам, при чому взагалі викинемо трикутник з вершиною Q та з кутами (рис. 15) 16, 17 і 18. Це не на скільки не вплине на результат урівнювання та на довжинах відрізків $(1, Q)$ та $(Q, n+1)$, із яких один обчислюється від вихідної сторони b в пункті 1, а другий – від вихідної сторони b_1 в пункті $n+1$; очевидно також, що ці довжини $(1, Q)$ та $(Q, n+1)$ визначаються незалежно одна від одної. Застосовуючи тепер формулу (52), запишемо при n парному

$$m_L^2 = \frac{2L^2}{4} \left[\frac{m_b^2}{b^2} + \frac{\frac{n^2 - \frac{3}{2}n + 5}{9}}{\frac{n}{2}} \cdot \frac{m''^2}{\rho''^2} \right], \quad (52)$$

$$m_L^2 = \frac{L^2}{2} \left[\frac{m_b^2}{b^2} + \frac{2n^2 - 3n + 10}{9n} \cdot \frac{m''^2}{\rho''^2} \right], \quad (53)$$

при n непарному

$$m_L^2 = \frac{L^2(n-1)^2}{4n^2} \left[\frac{m_b^2}{b^2} + \frac{(n-1)^2 - \frac{3}{2}(n-1) + 5}{9(n-1)} \cdot \frac{2m''^2}{\rho''^2} \right] + \quad (54)$$

$$+ \frac{L^2(n+1)^2}{4n^2} \left[\frac{m_b^2}{b^2} + \frac{(n-1)^2 - \frac{3}{2}(n+1) + 5}{9(n+1)} \cdot \frac{2m''^2}{\rho''^2} \right],$$

$$m_L^2 = \frac{L^2}{2} \left[\frac{n+1}{n^2} \cdot \frac{m_b^2}{b^2} + \frac{2n^3 - 3n^2 + 16n - 3}{9n^2} \cdot \frac{m''^2}{\rho''^2} \right]. \quad (55)$$

Прокладення ланцюга трикутників між двома базисами зменшує поздовжню похибку ряду майже вдвічі у порівнянні із похибкою ряду такої ж довжини, але прокладеного від однієї вихідної сторони (вільний ряд).

Поперечний зсув тріангуляційного ряду. Похибки азимутів стопін ряду та діагоналі ряду. Лапласові азимути

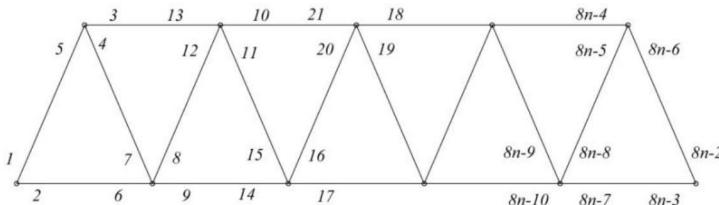

Рис. 17. Простий ланцюг трикутників

Нумеруємо напрямки, як позначено на рис. 17. Для визначення поперечного зсуву в ланцюгу, в якому були вимірювані напрямки та урівнювання яких за умови фігур виконувалось по напрямкам використаємо формулу

$$Q = \sqrt{\frac{m_a^2}{\rho''^2} + \left[\frac{(n+1)(2n+1)}{6n} - \frac{99n^2 + 188n - 110}{500n} \right] \frac{m''^2}{\rho''^2}} L \quad (56)$$

Тепер, якщо ми маємо ряд, прокладений між двома азимутами і базисами, то приймаючи до уваги, що базисна умова буде порівнянно мало впливати на поперечний зсув ряду, але азимутальна умова може

вплинути помітно, зменшивши Q , що обчислюється за формулою (56). Припустивши, що n – парне, розділімо наш ряд на дві частини: одну, що опирається на азимут α_1 в точці 1, і другу, що опирається на азимут α_{n+1} в точці $n+1$. Застосовуючи для кожної частини (56), отримаємо

$$Q_2^2 = Q_1^2 = \left\{ \frac{m_{\alpha_1}^2}{\rho''^2} \left[\frac{(n+2)(n+1)}{6n} - \frac{\frac{99n^2}{4} + 94n - 110}{250n} \right] \frac{m''^2}{\rho''^2} \right\} \frac{L^2}{4} \quad (57)$$

$$Q' = \sqrt{Q_1 + Q_2} = \\ = \frac{L}{\sqrt{2}} \sqrt{\frac{m_{\alpha_1}^2}{\rho''^2} + \left[\frac{(n+1)(n+2)}{6n} - \frac{25n^2 + 94n - 110}{250n} \right] \frac{m''^2}{\rho''^2}} \quad (58)$$

Для знаходження середньої похибки азимута A_k скористаємось формuloю Ізотова для похибки в азимуті будь-якої проміжної сторони ряду, урівняного за умови фігур, азимутів і базисів

$$m_{A_k}^2 = \frac{m_{\alpha_1}^2}{2} + m''^2 \left[\frac{2k-1}{5} - \frac{17}{20(2n-1)} - \frac{(20k-17)^2}{100(10n+7)} \right] \quad (59)$$

Ретельне визначення геодезичних азимутів на обох кінцях ряду призводить до зменшення поперечного зсуву ряду приблизно в 1,5 рази, одночасно помітно впливаючи на підвищення точності виведення азимутів кожної сторони ряду.

1.8. Рекомендації по польовим вимірюванням

З урахуванням вимог, які висуваються до інструментального забезпечення планової мережі, в ДОДАТКАХ 14, 15 наведено перелік геодезичних приладів та їх технічні характеристики, що можуть використовуватись для кутових вимірювань.

Розділ 2. Проект висотної мережі

Перед складанням проекту збираються та аналізуються всі матеріали раніше виконаних нівелірних робіт.

В технічному проекті встановлюють об'єм робіт, їх кошторис, технологію виконання нівелювання та матеріально-технічну забезпеченість робіт.

Проектування ліній нівелювання всіх класів виконується на картах масштабів 1:100000 – 1:200000. В необхідних випадках проект уточнюють в деталях по картам більш крупного масштабу. При проектуванні ліній нівелювання на карту наносять існуючі репери, пункти супутникової геодезичної мережі, пункти тріангуляції та полігонометрії всіх класів, що знаходяться на відстані 3 км від запроектованих ліній. Рекомендується суміщати лінії нівелювання із пунктами супутникової геодезичної мережі та з ходами полігонометрії, що прокладаються з метою розвитку та згущення геодезичних мереж.

Початок та кінець ліній, що проектуються повинні бути просто та надійно зв'язані з існуючими лініями нівелювання більш високого або того ж класу. Зв'язок запроектованих ліній III і IV класів із існуючими лініями нівелювання I, II, III і IV класів здійснюється шляхом включення одного репера існуючої лінії.

Прив'язка ліній нівелювання III і IV класів до фундаментальних реперів заборонена.

2.1. Відомості про раніше виконані нівелірні роботи

В розділі наводиться інформація про раніше виконані нівелірні роботи та способи їх зв'язку із запроектованою мережею, відомості щодо раніше закладених реперів.

2.2. Обґрунтування раціональної конфігурації висотної мережі

Нівелірні мережі для виконання крупномасштабних топографічних знімань створюються шляхом згущення державної нівелірної мережі.

Нівелювання III і IV класів є основним методом згущення державної нівелірної мережі при виконанні крупномасштабних топографічних знімань.

Для визначення висот пунктів знімальної основи, а також для визначення висот пунктів геодезичних мереж згущення дозволяється розвивати мережі технічного нівелювання.

Густоту та клас точності нівелірних мереж під час топографічних знімань, в залежності від призначення та масштабів знімань, вибраного перерізу рельєфу місцевості тощо, вказують у технічному проекті (програмі) робіт.

Нівелювання IV класу

Нівелювання IV класу виконується нівелірами, що мають збільшення зорової труби не менше 25^x , ціну поділки рівня не більше $25''$ (контактного – не більше $30''$) на 2 мм та нівелірами з самовстановлювальною лінією візуування (НЗКЛ, Ni-025) та їм рівноточними.

При нівелюванні IV класу ходи прокладаються в одному напрямку. Довжина ліній не повинна перевищувати 8 км на забудованій території і 12 км – на незабудованій.

Для нівелювання IV класу застосовуються цільні триметрові двосторонні рейки з шашковою шкалою.

Нормальна довжина променя візуування 100 м. Якщо нівелювання виконують нівеліром, труба якого має збільшення не менше 30^x , то при відсутності коливань зображення дозволяється збільшувати довжину візорного променя до 150 м. Висота променя над підстилаючою поверхнею повинна бути не менше як 0,2 м.

Нев'язки в ходах між вихідними пунктами та в полігонах повинні бути не більше $\pm 20\sqrt{L}$ (мм) при кількості станцій менше 15 на 1 км ходу і $\pm 5\sqrt{n}$ (мм) на місцевості із значними кутами нахилу, коли кількість станцій більше 15 на 1 км ходу, де L – довжина ходу (полігону) в км; n – кількість станцій в ході (полігоні).

Технічне нівелювання

Ходи технічного нівелювання прокладають між двома вихідними пунктами у вигляді одиночних ходів або системи ходів з однією або декількома вузловими точками.

Прокладання замкнутих ходів, що опираються обома кінцями на один і той самий вихідний пункт, не дозволяється.

У мережу технічного нівелювання включаються всі пункти планових мереж згущення (полігонометрії, трилатерації, тріангуляції), які не включені в мережу нівелювання IV класу.

Довжини ходів технічного нівелювання визначають в залежності від висоти перерізу рельєфу топографічного знімання. Допустимі довжини ходів наведено в таблиці 7.

Таблиця 7

Допустимі довжини ходів технічного нівелювання

Характеристика лінії	Довжини ходів (в км) при перерізах рельєфу		
	0,25 м	0,5 м	1 м і більше
Між двома вихідними пунктами	2,0	8	16
Між вихідним пунктом та вузловою точкою	1,5	6	12
Між двома вузловими точками	1,0	4	8

Для виконання технічного нівелювання застосовуються нівеліри із збільшенням зорової труби не менше 20^x та ціною поділки рівня не більше $45''$ на 2 мм, нівеліри із самовстановлюальною лінією візуування, а також теодоліти з компенсатором або із рівнем при зоровій трубі.

Нівелірні рейки повинні мати шашковий малюнок із сантиметровими або двосантиметровими поділками.

Нівелювання виконують у одному напрямку.

Нормальна довжина променя візуування 120 м. За добрих умов видимості та спокійних зображеннях довжину променя можна збільшити до 200 м.

Нев'язки нівелірних ходів або замкнутих полігонів не повинні перевищувати величин, що обчислені за формулою $f_h = \pm 50\sqrt{L}$ (мм), де L – довжина ходу (полігону) в км.

На місцевості із значними кутами нахилу, коли кількість станцій на 1 км ходу більше 25, допустима нев'язка обраховується за формулою $f_h = \pm 10\sqrt{n}$ (мм), де n – кількість штативів у ході (полігоні).

Тригонометричне нівелювання

Для визначення висот точок, геодезичної знімальної основи, при топографічному зніманні з перерізом рельєфу через 2 та 5 м, а також при топографічному зніманні місцевості, що вкрита горбами, з перерізом рельєфу через 1 м геометричне нівелювання може бути замінене тригонометричним.

Вихідними знаками для тригонометричного нівелювання є пункти тріангуляції, трилатерації і полігонометрії всіх класів і розрядів, висоти яких визначені геометричним нівелюванням. Вихідні пункти слід розташовувати не рідше ніж через п'ять сторін.

У разі доброї видимості і використання приладів точністю $1''$ і $2''$ кількість сторін між вихідними пунктами в гірських районах може бути збільшена в 1,5 рази.

Вертикальні кути при тригонометричному нівелюванні вимірюють на всі пункти, висоти яких не визначені з геометричного нівелювання. Вертикальні кути вимірюють одночасно з горизонтальними тими самими приладами в прямому і зворотному напрямках.

Нев'язки по висоті в ходах і замкнутих полігонах не повинні перевищувати величин, обчислених за формулою $f_h = 0,04S_{\text{sep}}\sqrt{n}$ (см), де $S_{\text{sep}} = [S]/n$, n – кількість ліній у ході (полігоні), S – довжина лінії в метрах.

В окремих випадках можуть встановлюватись вищі вимоги до точності тригонометричного нівелювання, при цьому методику роботи визначають на основі спеціальних розрахунків.

2.3. Передроздріблення точності висотної мережі

Для окремого розімкнутого нівелірного ходу похибка репера, розташованого між вихідними реперами, обчислюється за формулою

$$m_i^2 = \frac{m_{\text{eux}}^2}{2} + \eta^2 \frac{(L - K)K}{L} \quad (60)$$

де m_{eux} – похибка вихідного репера;

η – випадкова похибка на 1 км ходу;

K – відстань від репера, що визначається до найближчого вихідного, км;

L – довжина нівелірного ходу, км.

Для ходів, що сходяться у вузловій точці (рис. 18), похибка репера у вузловій точці E визначається за формулою

$$m_E = \frac{m_{AE}P_{AE} + m_{BE}P_{BE} + m_{CE}P_{CE}}{P_{AE} + P_{BE} + P_{CE}} \quad (61)$$

де m_{AE} , m_{BE} , m_{CE} – похибки по ходам, що обчислюються за формулою (60).

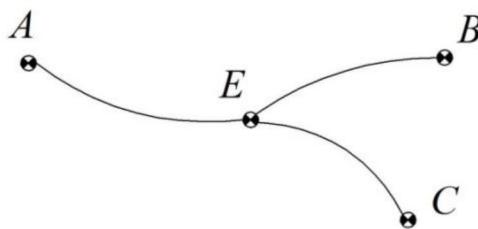

Рис. 18. Система ходів із вузловою точкою

Ваги ходів геометричного нівелювання знаходять за формулами

$$P_{AE} = \frac{1}{L_{AE}}; \quad P_{BC} = \frac{1}{L_{BC}}; \quad P_{CE} = \frac{1}{L_{CE}} \quad (62)$$

Отриману величину порівнюють із допустимими значеннями: допустимі значення середніх квадратичних похибок реперів при топографічній зйомці із висотою перерізу рельєфу 0,5 м складає 2,2 см; 1,0 м – 4,4 см; 2,0 м – 8,8 см.

При недопустимих величинах похибок висотні мережі проектуються заново, підвищуючи клас нівелювання або зменшуючи довжини сторін.

Допустимі нев'язки для близького за часом двостороннього тригонометричного нівелювання обчислюємо за формулами:

$$\text{для ліній } f_{h\text{don}} = 2,5 \sqrt{\left(m_z \frac{S}{2\rho} \right)^2 + m_{iv}^2}, \quad (63)$$

$$\text{для ходів } f_{h\text{don}} = 2,5 \sqrt{\left(m_z \frac{S_{cp}}{2\rho} \right)^2 + m_{iv}^2}, \quad (64)$$

де m_z – похибка вимірювання зенітної відстані;

S – відстані між суміжними реперами;

m_i , m_v – похибки вимірювання висоти інструмента та візорної цілі;

$$S_{cp} = \frac{S_1 + S_2 + \dots + S_n}{n},$$

де n – число сторін ходу.

Якщо ходи тригонометричного нівелювання прокладаються для забезпечення топографічної зйомки, число сторін n та S_{cp} повинно бути наступним: при топографічній зйомці із висотою перерізу рельєфу 0,5 м складає 2,2 см; 1,0 м – 4,4 см; 2,0 м – 8,8 см.

2.4. Обґрунтування інструментального забезпечення нівелювання

З урахуванням вимог, які висуваються до інструментального забезпечення нівелювання, в додатках наведено перелік геодезичних приладів та їх технічні характеристики, що можуть використані для геометричного (ДОДАТОК 16) та тригонометричного (ДОДАТОК 14, 15) нівелювання.

Розділ 3. Кошторисна частина проекту

Кошторис запроектованих робіт визначається згідно «Збірника укрупнених кошторисних розцінок на топографо-геодезичні та картографічні роботи».

«Збірник укрупнених кошторисних розцінок на топографо-геодезичні та картографічні роботи» призначений для кошторисної вартості загальнодержавних топографо-геодезичних та картографічних робіт.

Збірник містить кошторисні розцінки та нормативи заробітної плати і трудових витрат на геодезичні роботи, топографічні зйомки, оновлення карт і планів, картографічні, обчислювальні, проектно-кошторисні роботи та складання технічних звітів про виконані роботи.

Розцінки розраховані відповідно до вимог нормативно-технічних документів (інструкцій, положень, керівних технічних документів щодо виконання топографо-геодезичних та картографічних робіт).

У Збірнику для кожного процесу наведено характеристики категорій складності, склад робіт і в її складі зарплату, трудові затрати в бригадо-днях. Наведений склад робіт для кожного процесу є коротким переліком основних операцій, які в залежності від конкретних умов можуть змінюватись без коригування розцінок.

Амортизація основних фондів (прилади, інструменти, обладнання тощо) розрахована у відсотках від їх балансової вартості згідно із статтею 8 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств».

У розцінках на польові роботи передбачено лише використання автомобільного транспорту.

Розцінки на різні види робіт, наведені у Збірнику укрупнених кошторисних розцінок на топографо-геодезичні та картографічні роботи [3] приведено нижче.

1. Геодезичні роботи

Рекогнсцирування пунктів полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів

Характеристика категорій складності

I категорія: місцевість відкрита, рівнинна. Вулиці сільських населених пунктів і доріг зі слабким рухом транспорту і пішоходів.

II категорія: місцевість рівнинна, пересічена балками. Вулиці місць і селищ з рухом транспорту і пішоходів середньої інтенсивності. Промислові та будівельні майданчики з невеликою забудовою, незна-

чною кількістю інженерних споруд, котлованів, траншей, відвалів, складів будівельних матеріалів.

ІІІ категорія: місцевість горбиста. Вулиці міст і селищ з інтенсивним рухом транспорту і пішоходів, забудовані внутрішні частини міських кварталів. Промислові та будівельні майданчики з середньою забудовою, середньою кількістю інженерних споруд, котлованів, траншей, відвалів, складів, будівельних майданчиків.

ІV категорія: великі промислові та будівельні майданчики з великим числом підземних комунікацій, інженерних споруд, під'їзними коліями залізничного транспорту. Території рудників з інтенсивним вивіманням ґрунту, шахтними провалами і відвалами. Головні магістралі великих міст з дуже інтенсивним рухом транспорту та пішоходів.

Таблиця 8

**Рекогнозикування пунктів полігонометрії
4 класу, 1 і 2 розрядів**

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
019	Рекогнозикування пунктів полігонометрії 4 класу зі сторонами 2-5 км	I	пункт	60,74	6,90	0,19
0110		II	-	66,79	7,84	0,21
0111		III	-	71,02	8,48	0,23
0112		IV	-	97,30	12,52	0,34
0113	Рекогнозикування пунктів полігонометрії 4 класу зі сторонами 250-2000 м	I	пункт	29,37	2,09	0,06
0114		II	-	30,88	2,32	0,06
0115		III	-	32,99	2,64	0,07
0116		IV	-	36,01	3,11	0,08
0117	Рекогнозикування пунктів полігонометрії 1 і 2 розрядів	I	пункт	25,01	1,85	0,05
0118		II	-	26,82	2,13	0,06
0119		III	-	28,63	2,42	0,06
0120		IV	-	29,84	2,60	0,07

Рекогнозикування пунктів 4 класу, 1 і 2 розрядів на території міст, селищ і промислових майданчиках, які визначаються супутниковими радіонавігаційними системами

Характеристика категорій складності робіт:

І категорія: місцевість рівнинна, відкрита, населені пункти з одно- і двоповерховою забудовою. Антена приймача СРНС сигналів встановлюється над центром пункту. Перешкоди для приймання супутникових сигналів над горизонтом відсутні

ІІ категорія: місцевість забудована багатоповерховими будівлями та промисловими об'єктами. Розвинута мережа міського електрот-

ранспорту. Наявність поблизу пунктів телевізійних та радіостанцій, які деформують супутникові сигнали. Приймання сигналів виконують тільки під час перерви в їх роботі.

Таблиця 9

Рекогносцирування пунктів 4 класу, 1 і 2 розрядів на території міст, селищ і промислових майданчиків, які визначаються супутниковими радіонавігаційними системами

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця вимірю	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	У т.ч. зарплата	
0130	Рекогносцирування пунктів 4 класу	I	пункт	53,54	6,48	0,17
0131		II	-	64,18	8,11	0,22
0132	Рекогносцирування пунктів 1 розряду	I	пункт	27,76	2,55	0,07
0133		II	-	33,84	3,48	0,09
0134	Рекогносцирування пунктів 2 розряду	I	пункт	26,24	2,32	0,06
0135		II	-	32,32	3,25	0,09
0136	Рекогносцирування пунктів мікротріангуляції	I	пункт	41,44	4,64	0,12
0137		II	-	48,38	5,69	0,15

Обстеження і оновлення пунктів полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів на території міст, селищ і промислових майданчиків

Характеристика категорій складності робіт

1 категорія: територія забудована. Знак на рівні поверхні землі.

2 категорія: територія середньої забудови. Знак нижче рівня поверхні землі. Зовнішнє оформлення знака збереглось погано.

3 категорія: території щільної забудови. Знак нижче поверхні землі. Зовнішнє оформлення знака відсутнє.

Таблиця 10

Обстеження і оновлення пунктів полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів на території міст, селищ і промислових майданчиків

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця вимірю	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	У т.ч. зарплата	
1	2	3	4	5	6	7
0178	Обстеження пунктів полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розряду: а) візуальний розшук	I	пункт	27,47	2,94	0,07

Продовження таблиці 10

1	2	3	4	5	6	7
0179		II	-	30,53	2,94	0,08
0180		III	-	43,92	4,91	0,14
0181	б) інструментальний розшук	I	пункт	44,07	4,91	0,14
0182		II	-	50,82	5,91	0,16
0183		III	-	77,52	9,83	0,27
0184	Обстеження і оновлення пунктів полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів: а) візуальний розшук	I	пункт	61,03	7,44	0,21
0185		II	-	65,91	8,16	0,23
0186		III	-	72,63	9,15	0,25
0187	б) інструментальний розшук	I	пункт	77,82	9,87	0,27
0188		II	-	84,57	10,86	0,30
0189		III	-	93,47	12,17	0,34

Установлення металевих пірамід

Характеристика категорій складності робіт

I категорія: будівельні умови сприятливі, перешкоди для розміщення будівельного обладнання та матеріалів, підйому знака відсутні. Природні фактори не заважають будівництву.

II категорія: будівельні умови малосприятливі, рельєф місцевості та близько розташовані споруди перешкоджають розміщенню будівельного обладнання, матеріалів, існують також природні фактори, які заважають будівництву знака та підйому.

III категорія: будівельні умови несприятливі для розміщення будівельного обладнання та матеріалів, надто перешкоджають будівлі та рельєф місцевості. Природні фактори суттєво ускладнюють будівельні роботи.

Таблиця 11

Установлення металевих пірамід

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
0190	Установлення металевих пірамід	I	пункт	175,28	25,98	0,60
0191		II	-	261,56	38,76	0,91
0192		III	-	374,06	55,44	1,28

Ремонт металевих геодезичних знаків на будівлях

Характеристика категорій складності робіт

I категорія: поточний ремонт.

II категорія: середній ремонт.

III категорія: капітальний ремонт.

Таблиця 12

Ремонт металевих геодезичних знаків на будівлях

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру	Розціна, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
0193	Ремонт металевих геодезичних знаків на будівлях	I	знак	301,06	45,66	0,85
0194		II	-	402,16	61,00	1,14
1095		III	-	600,29	91,05	1,70

Знесення старих геодезичних знаків

Характеристика категорій складності робіт

I категорія: умови сприятливі. Природні фактори не заважають знесенню знака.

II категорія: умови малосприятливі. Природні фактори частково заважають знесенню знака.

III категорія: умови несприятливі. Природні фактори суттєво ускладнюють знесення знака.

Таблиця 13

**Знесення старих геодезичних знаків
(простих і складних сигналів, пірамід)**

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру	Розціна, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
1	2	3	4	5	6	7
0196	Знесення старих геодезичних знаків:	I	знак	60,06	9,22	0,17
0197		II	-	63,23	9,70	0,18
0198	а) пірамід, простих сигналів	III	-	65,94	10,12	0,18
0199	б) складних сигналів:	I	-	103,47	15,88	0,29
01100	висотою 15 м	II	-	109,35	16,78	0,30
01101		III	-	114,77	17,61	0,32
01102	висотою 20 м	I	-	137,38	21,08	0,38
01103		II	-	145,90	22,39	0,40
01104		III	-	153,58	23,57	0,42
01105	висотою 25 м	I	-	178,90	27,45	0,50
01106		II	-	188,40	28,91	0,52
01107		III	-	197,90	30,37	0,55

Продовження таблиці 13

1	2	3	4	5	6	7
01108	висотою 30 м	I	-	228,64	35,08	0,63
01109		II	-	241,23	37,02	0,67
01110		III	-	252,98	38,82	0,70

Виготовлення залізобетонних і бетонних монолітів для центрів, які закладаються на пунктах державної геодезичної мережі, та розрядних мереж згущення в містах, селищах і на промислових майданчиках

Таблиця 14

Виготовлення залізобетонних і бетонних монолітів для центрів, які закладаються на пунктах державної геодезичної мережі, та розрядних мереж згущення в містах, селищах і на промислових майданчиках

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одниниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
01111	Виготовлення комплектів блоків для центрів:					
01112	У5		центр	110,02	12,37	0,17
01113	У15		-	92,92	12,37	0,17
01114	У15Н		-	81,47	12,37	0,17
01115	У10П		-	160,27	12,37	0,17
01116	У20П		-	126,46	12,37	0,17

Таблиця 15

Виготовлення металевих пірамід і сигналів

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одниниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
01116	Виготовлення сигналів висотою:					
01117	15 м		сигнал	6198,90	113,83	1,61
01118	20 м		-	7163,39	127,96	1,81
01119	25 м		-	8328,00	142,10	2,01
01120	30 м		-	8692,52	170,37	2,41
	Виготовлення металевих пірамід		піраміда	835,34	95,27	1,35

Закладення центрів на пунктах полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів у містах, селищах і на промислових майданчиках

Характеристика категорій ґрунтів:

I категорія: ґрунт м'який (розпушування ґрунту здійснюється штиковими лопатами). Ґрунт рослинного шару і торф без коріння чагарників та дерев; лес, пісок, супісок природної вологи без домішок; суглиновок легкий і лесовидний.

II категорія: ґрунт середньої твердості (розпушування ґрунту здійснюється штиковими лопатами з частковим застосуванням кирки або лому). Гравій дрібний та середній; глина жирна, м'яка; ґрунт рослинного шару з корінням чагарників і дерев або з домішками щебеню та гравію; торф з корінням; лес, пісок, суглиновок природної вологи з домішками щебеню або гравію; суглиновок важкий; солончак і солонець м'які; чорнозем та каштановий ґрунт природної вологи; щебінь дрібний.

III категорія: ґрунт більше ніж середньої твердості та твердий (розпушування ґрунту здійснюється кирками, ломами і молотами). Галька і гравій дрібні та середні з домішкою валунів; глина тверда, ломова, сланцева, морена з домішками щебеню, гальки і валунів; ліс твердий і затверділий; пісок, суглиновок, супісок з домішками, чорнозем та каштановий ґрунт сухий затверділий; щебінь крупний.

IV категорія: ґрунт розбірно-скальний (розпушування ґрунту здійснюється ломами, клинами і молотами). Вапняк м'який, пористий, вивітрений; гіпс; дерн; крейда м'яка і тверда; мергель м'який; сланці вивітрені, мало вивітрені, глинисті, середньої міцності; туф; черепашник.

Таблиця 16

**Закладення центрів на пунктах полігонометрії 4 класу,
1 і 2 розрядів у містах, селищах і на промислових майданчиках**

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
01129	Закладення центрів на пунктах 4 класу, 1 і 2 розрядів в містах, на незабудованій території, тип У15Н	I	центр	96,51	14,90	0,33
01130		II	-	110,95	17,26	0,38
01131		III	-	161,20	25,47	0,56
01132		IV	-	197,00	31,32	0,69
01133	Те саме на забудованій території, тип У15	I	центр	99,55	12,64	0,28
01134		II	-	108,79	14,15	0,31
01135		III	-	137,09	18,77	0,41
01136		IV	-	190,22	27,45	0,61

Установлення охоронного чавунного ковпака над центром пунктів полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів у містах, селищах та на промислових майданчиках

Характеристика категорій складності робіт

I категорія: ґрунт м'який (розпушування ґрунту здійснюється за допомогою штикових лопат). Верхній шар землі без твердого покриття.

II категорія: ґрунт середньої твердості (розпушування ґрунту здійснюється за допомогою штикових лопат з частковим застосуванням кирки або лома). Верхній шар землі з твердим покриттям (асфальт).

Таблиця 17

Установлення охоронного чавунного ковпака над центром пунктів полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів у містах, селищах та на промислових майданчиках

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
01137	Установлення чавунного ковпака	I	ковпак	26,17	3,73	0,11
01138		II	-	33,30	4,75	0,15

Закладання стінних знаків полігонометрії у містах, селищах та на промислових майданчиках

Характеристика категорій складності робіт

I категорія: стінні знаки закладають в будинках і спорудах із цегли або каменю м'якої породи (ватняк, піщаник тощо).

II категорія: стінні знаки закладають в будинках і спорудах із залізобетону або каменю твердої породи (граніт, базальт, кремінь тощо).

Таблиця 3.11

Закладання стінних знаків полігонометрії у містах, селищах та на промислових майданчиках

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
01139	Закладання стінних знаків полігонометрії в містах	I	центр	48,04	6,18	0,18
01140		II	-	103,31	14,11	0,42

Закладання орієнтирних пунктів

Категорію складності робіт визначають за характеристиками категорій складності «Закладення центрів на пунктах полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів у містах, селищах і на промислових майданчиках»

Таблиця 18

Закладання орієнтирних пунктів

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одніця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
01141	Закладення орієнтирних пунктів	I	центр	75,63	8,01	0,25
01142		II	-	93,08	9,98	0,31
01143		III	-	137,02	14,93	0,46
01144		IV	-	213,27	24,84	0,76

Вимірювання кутів і ліній на пунктах полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів на забудованій території міст, селищ і промислових майданчиках

Характеристика категорій складності робіт

I категорія: полігонометричні ходи прокладають: по вулицях та проїздах міст, приміських селищ або по шосейних і ґруntovих дорогах приміських районів зі слабким рухом транспорту і пішоходів, які не заважають виконанню робіт.

II категорія: полігонометричні ходи прокладають: по вулицях міст та селищ або приміських шосейних і ґруntovих дорогах з рухом транспорту середньої інтенсивності; по широких (більше 20 м) вулицях дачних селищ та сільських населених пунктів зі слабким рухом транспорту; у приміській рівнинній або горбистій напівзакритій місцевості.

III категорія: полігонометричні ходи прокладають: у позаміській, повністю закритій місцевості або в річній заплаві, покритій лісом, по заболочених ділянках; по прямолінійних вулицях великих міст з великою інтенсивністю руху транспорту та пішоходів.

IV категорія: полігонометричні ходи прокладають: у позаміській гірській місцевості; по вузьких кривих вулицях міст з великою кількістю зелених насаджень та великою інтенсивністю руху транспорту і пішоходів; на території гірничопромислових підприємств.

Таблиця 19

Вимірювання кутів і ліній на пунктах полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів на забудованій території міст, селищ і промислових майданчиках

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорія складності робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
	Вимірювання кутів і ліній на пунктах полігонометрії 4 класу:					
01165	при двох напрямках з пункту	I	пункт	95,20	10,32	0,18
01166		II	-	106,08	11,94	0,21
01167		III	-	117,92	13,71	0,24
01168		IV	-	129,52	29,15	0,27
01169		V	-	151,12	18,67	0,32
01170	більше двох напрямків з пункту	I	пункт	128,24	15,25	0,27
01171		II	-	142,64	17,40	0,30
01172		III	-	158,00	19,70	0,34
01173		IV	-	171,45	21,71	0,38
01174		V	-	185,85	23,86	0,42
	Вимірювання кутів і ліній на пунктах полігонометрії 1 і 2 розрядів:	I	пункт	70,24	6,58	0,11
01175	при двох напрямках з пункту	II	-	75,28	7,33	0,13
01176		III	-	81,28	8,23	0,14
01177		IV	-	89,20	9,41	0,16
01178		V	-	99,76	10,99	0,19
01179						
01180	більше двох напрямків з пункту	I	пункт	77,44	7,66	0,13
01181		II	-	83,20	8,52	0,15
01182		III	-	90,32	9,59	0,17
01183		IV	-	99,77	10,94	0,19
01184		V	-	112,08	12,84	0,22

Визначення орієнтирних пунктів (ОРП), вимірювання контрольного кута між орієнтирними пунктами

Характеристика категорій складності робіт

I категорія: місцевість відкрита, степова, рівнинна або слабогориста. Умови видимості для вимірювань сприятливі. Вимірювання здійснюють зі штативів або простих сигналів.

II категорія: місцевість залисена, незаболочена. Умови видимості для вимірювань малосприятливі. Вимірювання виконують із простих сигналів.

Місцевість рівнинна або слабогорбиста, частково закрита. Вимірювання виконують зі штативів або простих сигналів.

ІІІ категорія: місцевість покрита лісом, слабогорбиста, частково заболочена. Умови видимості для вимірювань несприятливі. вимірювання здійснюють зі складних сигналів.

Гірські райони з висотами до 2000 м.

Таблиця 20

Визначення орієнтирних пунктів (ОРП), вимірювання контрольного кута між орієнтирними пунктами

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
01203	Визначення орієнтирних пунктів, вимірювання контрольного кута між орієнтирними пунктами	I	пункт	147,41	20,56	0,56
01204		II	-	163,21	22,90	0,62
01205		III	-	190,43	49,82	0,73

Знесення координат геодезичних пунктів з дахів будівель та з вершин місцевих предметів на землю

Процес знесення координат з вершин місцевих предметів та пунктів на будівлях за категоріями складності не поділяється

Таблиця 21

Знесення координат геодезичних пунктів з дахів будівель та з вершин місцевих предметів на землю

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
01206	Знесення координат геодезичних пунктів з дахів будівель та з вершин місцевих предметів на землю		пункт	252,61	35,76	1,01

Обстеження і оновлення знаків нівелювання

Характеристика категорій складності

І категорія: місцевість відкрита з крупними формами рельєфу і розвинутою мережею поліпшених доріг. Кількість контурів та орієнтирів велика. Ґрунт м'який. Верхній шар ґрунту без коріння кущів і дерев.

II категорія: місцевість пагорбкувата, місцями напівзакрита з добре вираженим рельєфом і з розвинutoю мережею ґрунтових доріг. Ґрунт м'який. Рослинний покрив трав'янистого походження з корінням кущів. Кількість контурів та орієнтиру обмежена.

Грунти – жирна глина, леси вологі з домішками гравію. Верхній шар ґрунту трав'янистого походження.

III категорія: місцевість напівзакрита з дрібними формами рельєфу. Кількість контурів та орієнтиру обмежена. Ґрунт середньої твердості, тверда глина, м'яка глина з домішками гравію, сланцева глина, пісок з домішками гравію, чорнозем та каштановий – сухий, затверділий.

Місцевість рівнина, закрита. Дорожня мережа розвинута слабко. Кількість контурів та орієнтиру обмежена. Верхній шар ґрунту з корінням кущів.

Таблиця 22

Обстеження і оновлення знаків нівелювання

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця вимірю	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
1	2	3	4	5	6	7
03213	Обстеження знаків нівелювання: при віддалі між знаками 5 км: ґрунтових та скельних	I	репер	45,89	6,09	0,18
03214		II	або	55,38	7,45	0,22
03215		III	марка	66,36	9,03	0,26
03216	- стінних реперів та марок	-	-	37,22	5,02	0,15
03217	при віддалі між знаками 7 км: ґрунтових та скельних	I	-	52,38	7,02	0,20
03218		II	-	67,86	9,24	0,27
03219	-	III	-	87,33	12,04	0,35
03220	стінних реперів та марок	-	-	45,27	6,16	0,18

Продовження таблиці 22

1	2	3	4	5	6	7
	Обстеження та оновлення знаків нівелювання: при віддалі між знаками 5 км:					
03221	грунтових	I	репер	153,20	19,33	0,41
03222	-	II	або	174,03	22,76	0,48
03223	-	III	марка	194,27	26,10	0,55
03224	грунтових, скельних	I	-	157,26	19,33	0,41
03225	-	II	-	178,09	22,76	0,48
03226	-	III	-	198,33	26,10	0,55
03227	стінних реперів та марок			57,45	6,59	0,19
	при віддалі між знаками 7 км:					
03228	грунтових	I	-	163,32	21,00	0,45
03229	-	II	-	194,27	26,10	0,55
03230	-	III	-	221,06	30,52	0,65
03231	грунтових, стінних	I	-	167,37	21,00	0,45
03232	-	II	-	198,33	26,10	0,55
03233	-	III	-	225,11	30,52	0,65
03234	стінних реперів та марок			66,00	7,81	0,23

Обстеження та оновлення знаків нівелювання I, II, III i IV класів у
містах, селищах та на забудованих територіях

Таблиця 23

Обстеження та оновлення знаків нівелювання I, II, III і IV класів у містах, селищах та на забудованих територіях

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
1	2	3	4	5	6	7
	Обстеження знаків нівелювання в містах, селищах та на забудованих територіях: а) з переїздом на машині					
03235	грунтових		репер	28,91	3,65	0,11
03236	стінних		або	19,98	2,58	0,07
	б) пішки		марка			

Продовження таблиці 23

1	2	3	4	5	6	7
03237	грунтових		репер	17,09	4,01	0,12
03238	стінних		або	10,77	2,58	0,07
	Обстеження та оновлення знаків нівелювання в містах, селищах та на забудованих територіях з перейздом на машини		марка			
03239						
03241	грунтових		-	130,58	15,60	0,33
	стінних		-	48,62	5,37	0,16

Нівелювання IV класу

Характеристика категорій складності робіт

I категорія: лінію нівелювання прокладають в рівнинній місцевості по дорогах ухилом до 0,01. Кількість штативів на 1 км ходу не більше 5. Пересування неускладнене. Умови видимості сприятливі.

II категорія: лінії нівелювання прокладають: а – у рівнинній місцевості по дорогах з ухилом до 0,02. Кількість штативів на 1 км ходу нівелювання до 8; б – у рівнинній степовій місцевості без доріг.

III категорія: лінію нівелювання прокладають: а – у слабопересіченій місцевості ухилом до 0,025. Кількість штативів на 1 км ходу – до 9; б – через великі населені пункти сільського типу.

IV категорія: лінію нівелювання прокладають: а – у пересіченій місцевості з ухилом до 0,03. Кількість штативів на 1 км ходу – 10-11; б – у відкритих заплавах великих річок при наявності стариць, протоків та рукавів або в місцях розташування великих залізничних станцій.

V категорія: лінії нівелювання прокладають: а – у пересіченій горбкуватій місцевості з ухилом до 0,035. Кількість штативів на 1 км ходу – 12-14; б – у болотистій або піщаній місцевості або вздовж напівзарослих берегів річок.

VI категорія: лінію нівелювання прокладають: а – по сильно пересіченій місцевості з ухилом до 0,045. Кількість штативів на 1 км ходу – 15-17; б – в болотистій місцевості, де є потреба в забиванні кілків (до 15%) для установки штативу, або по зарослих берегах малих річок та струмків без наявності доріг та стежок.

VII категорія: лінію нівелювання прокладають: а – у місцевості з середньогірським рельєфом з ухилом до 0,06. Кількість штативів на 1 км ходу – 18-21; б – вздовж зарослих важкодоступних берегів річок з перекиданням ходу через річку або в зонах поливного землеробства без доріг.

VIII категорія: лінії нівелювання прокладають: а – у гірській місцевості по дорогах, стежках та просіках з ухилом до 0,07. Кількість штативів на 1 км ходу – 22-35; б – по важкодоступній запісаній місцевості з моховим покривом без доріг та стежок або вздовж зарослих важкодоступних берегів річок з перекиданням ходу через річку.

Таблиця 24

Нівелювання IV класу

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зар-плата	
03284	Нівелювання IV класу	I	пог. км	41,92	6,60	0,09
03285		II	-	50,45	7,98	0,11
03286		III	-	56,14	8,90	0,12
03287		IV	-	63,73	10,12	0,14
03288		V	-	69,42	11,04	0,15
03289		VI	-	80,80	12,88	0,17
03290		VII	-	99,77	15,95	0,22
03291		VIII	-	119,69	19,17	0,26

Нівелювання IV класу в містах, селищах та на промислових майданчиках

Таблиця 25

Характеристика категорій складності робіт

Характеристика місцевості (схил місцевості)	Кількість штативів	Категорії складності робіт, якщо рух транспорту і пішоходів		
		слабкий	середній	інтенсивний
від 0,02 до 0,03	6-15	I	II	III
від 0,03 до 0,05	15-21	II	III	IV
від 0,05 до 0,07	21-27	III	IV	V
більше 0,07	27-35	IV	V	-

Таблиця 26

Нівелювання IV класу в містах, селищах та на промислових майданчиках

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зар-плата	
03302	Нівелювання IV класу в містах, селищах та на промислових майданчиках	I	пог. км	65,63	10,43	0,14
03303		II	-	86,50	13,80	0,19
03304		III	-	120,64	19,33	0,26
03305		IV	-	175,65	28,22	0,38
03306		V	-	261,97	42,18	0,57

Технічне нівелювання

Характеристика категорій складності робіт

I категорія: лінію нівелювання прокладають в рівнинній місцевості з ухилом 0,01. Пересування неускладнене. Середня кількість штативів на 1 км ходу – 5.

II категорія: лінію нівелювання прокладають в пересічній місцевості з ухилом до 0,025. Середня кількість штативів на 1 км ходу – до 9.

III категорія: лінію нівелювання прокладають: а – у пересіченій горбкуватій місцевості з ухилом до 0,035. Середня кількість штативів на 1 км ходу – до 13; б – у заболоченій або піщаній місцевості, а також вздовж напівзарослих берегів річок чи на закріплених рівних пісках.

IV категорія: лінію нівелювання прокладають: а – у місцевості з середньогірським рельєфом з ухилом до 0,060. Середня кількість штативів на 1 км ходу – до 20; б – вздовж зарослих труднопрохідних берегів річок з перекиданням ходу через річку або в зоні поливного землеробства чи на закріплених бугристих пісках.

Таблиця 27

Технічне нівелювання

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадо-дні)
				усього	у т.ч. зарплата	
03315	Технічне нівелювання	I	пог. км.	31,07	4,44	0,07
03316		II	-	40,45	5,84	0,10
03317		III	-	54,95	8,00	0,13
03318		IV	-	73,72	10,79	0,18
	Технічне нівелювання по готових пікетах при відстані між ними					
03319	10 м	I	пог. км.	69,46	10,15	0,17
03320		II	-	78,84	11,55	0,19
03321		III	-	90,79	13,33	0,22
03322		IV	-	107,85	15,87	0,26
03323	20-25 м	I	пог. км.	43,01	6,22	0,10
03324		II	-	56,66	8,25	0,14
03325		III	-	70,31	10,28	0,17
03326		IV	-	86,52	12,69	0,21
03327	50 м	I	пог. км.	36,19	5,20	0,09
03328		II	-	45,57	6,60	0,11
03329		III	-	58,37	8,50	0,14
03330		IV	-	74,58	10,92	0,18

2. Обчислювальні роботи

Опрацювання геодезичних вимірювань (планові мережі)

Таблиця 28

Попередні опрацювання матеріалів полігонометрії

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадодні)
			усього	у т.ч. зарплата	
061585	Опрацювання матеріалів полігоно- метрії: 4 класу	пункт	36,32	17,81	0,64
061586	1 розряду	-	33,69	17,39	0,62
061587	2 розряду	-	33,44	17,25	0,62

Таблиця 29

Урівноваження, обчислення координат та складання каталогів геодезичних пунктів

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадодні)
			усього	у т.ч. зарплата	
061593	Урівноваження координат пунктів 4 класу, 1 і 2 розрядів	пункт	10,31	3,55	0,14
061594	Складання каталогів координат і висот геодезичних пунктів 4 класу, 1 і 2 розряду	пункт	3,82	0,74	0,03

Опрацювання геодезичних вимірювань (висотна мережа)

Таблиця 30

Попередні опрацювання матеріалів тригонометричного нівелювання

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадодні)
			усього	у т.ч. зарплата	
061595	Попередні опрацювання матеріалів тригонометричного нівелювання	пункт	15,82	7,96	0,42

Таблиця 31

Попереднє опрацювання матеріалів нівелювання IV класу та технічного нівелювання

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадодні)
			усього	у т.ч. зарплати	
061599	Попереднє опрацювання матеріалів нівелювання IV класу	км	8,99	4,22	0,21
061600	технічного	-	8,01	4,22	0,21

Таблиця 32

Урівноваження нівелірних мереж IV класу та технічного нівелювання

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадодні)
			усього	у т.ч. зарплати	
061602	Урівноваження нівелірних мереж IV класу та технічного нівелювання	пункт	5,6	2,73	1,04

Таблиця 33

Складання зведеніх каталогів висот пунктів нівелювання IV класу

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадодні)
			усього	у т.ч. зарплати	
061603	Складання зведеніх каталогів висот пунктів нівелювання IV класу	пункт	16,78	9,12	0,21

Таблиця 34

Заповнення формуллярів карт і каталогів

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадодні)
			усього	у т.ч. зарплати	
1	2	3	4	5	6
061604	Заповнення формуллярів: для топографічної зйомки	формулляр	22,15	12,65	0,62
061605	для картоскладальних робіт	-	7,51	4,22	0,21

Продовження таблиці 34

1	2	3	4	5	6
061606	для переоформлення карт	-	22,09	12,65	0,62
061607	для оновлення карт і планів	-	29,46	16,86	0,83

3. Проектно-кошторисні роботи, складання технічних звітів

Складання технічних проектів і кошторисів на виконання топографо-геодезичних та картографічних робіт загальнодержавного призначення

Укрупнені кошторисні розцінки встановлені для середнього рівня витрат на розробку проектно-кошторисної документації. В залежності від складності проектних робіт технічні проекти поділені на групи з відповідними коефіцієнтами складності, що наведені в таблиці 35-36. Для проєктування топографо-геодезичних та картографічних робіт в містах, відповідні коефіцієнти складності наведені в таблиці 37

Таблиця 35

Складання технічних проектів та кошторисів

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн.		Трудові затрати (бригадодні)
			усього	у т.ч. зарплата	
141614	I група, 1,7	проект	6718	3284	158,6
141615	II група, 1,4	-	5533	2705	130,6
141616	III група, 1,2	-	4742	2318	112,0
141617	IV група, 1,0 (базовий)	-	3952	1932	93,3
141618	V група, 0,8	-	3162	1546	74,6
141619	VI група, 0,6	-	2371	1159	56,0
141620	VII група, 0,4	-	1581	773	37,3

Таблиця 36

Коефіцієнти складності проєктування топографо-геодезичних, картографічних та інших робіт

Група, коефіцієнт складності	Вид проектно-кошторисної документації	Площа об'єкта, обсяг робіт
1	2	3
Геодезичні роботи		
V, 0,8	Побудова мереж згущення Обстеження пунктів міської геодезичної мережі та їх інвен- таризація	200 км ² 2000 пунктів

Продовження таблиці 36

1	2	3
IV, 1,0	<p>Згущення державної геодезичної мережі методом тріангуляції.</p> <p>Обстеження та оновлення пунктів геодезичної мережі:</p> <p>1) у промислово розвинутих та сільськогосподарських районах</p> <p>2) у малонаселених районах</p> <p>Побудова геодезичної мережі згущення методом тріангуляції та планово-висотної опорної мережі методом полігонометрії 4 класу і нивелювання II-IV класів</p>	<p>500 пунктів</p> <p>10 тис. км²</p> <p>20 тис. км²</p> <p>50 пунктів</p>
III, 1,2	<p>Обстеження та згущення державної геодезичної мережі до густоти 1 пункт на 30 км² у степових, рівнинногорбистих та відкритих гірських районах</p> <p>Обстеження та оновлення пунктів геодезичної та нівелірної мереж</p> <p>Побудова геодезичної основи для великомасштабних зйомок у містах з населенням від 500 тис. до 1 млн жителів незалежно від площини та обсягу робіт</p>	<p>20 тис. км²</p> <p>1000 пунктів</p> <p>місто</p>
II, 1,4	<p>Обстеження та згущення пунктів державної геодезичної мережі в важкодоступних районах та заболочених районах</p> <p>Обстеження та згущення пунктів державної геодезичної мережі в залисених та гірських районах до густоти 1 пункт на 30 км²</p> <p>Побудова спеціальних геодезичних мереж (тріангуляція, полігонометрія, трилатералізація, супутникова мережа та нивелювання) на геодезичних полігонах та в районах крупних гідротехнічних споруд</p>	<p>200 пунктів</p> <p>15 тис. км²</p> <p>150 пунктів</p>

Продовження таблиці 36

1	2	3
I, 1,7	Обстеження та згущення державної геодезичної мережі в промислово розвинутих районах до густоти: 1) 1 пункт на 20-30 км ² 2) 1 пункт на 5-15 км ² Реконструкція планової та висотної геодезичної мережі в місті	10 тис. км ² 4 тис. км ² 200 пунктів
Картографічні та обчислювальні роботи		
VI, 0,6	Складання та підготовка до видання топографічних карт масштабного ряду 1:25000-1:100000 Те саме – карт масштабу 1:100000 і 1:200000 Складання та підготовка до видання каталогів координат і висот геодезичних пунктів	50 тис. км ² 80 тис. км ² 10 каталогів
IV, 1,0	Складання та підготовка до видання каталогів координат і висот геодезичних пунктів Урівноваження та каталогізація державних геодезичних мереж	20 каталогів 500 пунктів
V, 1,4	Урівноваження нівелірних мереж I, II, III і IV класів	10000 пунктів
Інші роботи		
VII, 0,4	Спостереження за осіданням будівель та споруд (незалежно від площини та обсягу робіт) Проекти та кошториси на: проектно-кошторисні роботи (незалежно від площини та обсягу робіт) обстеження геодезичних та нівелірних мереж спостереження на пунктах GPS переоформлення карт інші види проектно-кошторисної документації на роботи, вартістю до 5000 грн.	об'єкт проект, кошторис - - -

Примітки:

1. Якщо обсяги робіт, що проектиуються, відрізняються від наведених у таблиці, то група складності змінюється в залежності від співвідношення цих обсягів, а саме: в 1,2-1,5 раза – на 1 ступінь; в 1,6-2,0 раза – на 2 ступені; в 2,1-3,0 раза – на 3 ступені (але не нижче VI групи і не вище I групи).

2. Якщо вартість кошторисної документації менше ніж 5000 грн., то застосовується коефіцієнт 0,2 до розцінок.

Таблиця 37

Коефіцієнти складності проектування топографічних зйомок масштабів 1:2000 і 1:5000 в містах

Група	Коефіцієнт складності проектування	Площа міста, що забруднюється, км ²	Розцінка, грн.
I	1,7	більше 100	6718
II	1,4	100-50	5533
III	1,2	49-25	4742
IV	1,0	24-8	3952
V	0,8	7-3	3162
VI	0,6	менше 3	2371

Складання технічних звітів про виконані роботи

Таблиця 38

Складання технічних звітів

Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорії складності робіт	Одиниця виміру		Розцінка, грн.
			усього	у т. ч. зарплата	
1	2	3	4	5	6
1. Геодезичні роботи					
141622	Створення геодезичних мереж 1, 2, 3 і 4 класів: 1) побудова нових державних геодезичних мереж 2) мережі згущення: а) до 150 пунктів б) до 500 пунктів	пункт	8,0	3,9	0,19
141623	-	-	11,4	5,6	0,27
141624	-	-	12,7	6,2	0,30
141625	Обстеження та оновлення геодезичної мережі (до 500 пунктів)	-	8,0	3,9	0,19
141626	Обстеження та згущення геодезичної мережі	-	12,7	6,2	0,30
141627	Урівноваження та каталогізація геодезичних мереж (до 3000 пунктів)	-	1,7	0,8	0,04
141628	Побудова спеціальних геодезичних мереж (до 150 пунктів)	-	10,6	5,2	0,25
141629	Реконструкції планової та висотної мереж у містах (до 200 пунктів)	-	12,7	6,2	0,30
2. Нівелірні роботи					
141632	Нівелювання 4 класу	пог. км	8,0	3,9	0,19
141633	Урівноваження та каталогізація нівелірних мереж	пункт	1,7	0,8	0,04

Продовження таблиці 38

1	2	3	4	5	6
Картографічні, обчислювальні та інші роботи					
141648	Складання та підготовка до видання топографічних карт	трапеція	22,4	11,0	0,53
141649	Складання та підготовка до видання каталогів координат та висот геодезичних пунктів (до 3000 пунктів)	пункт	1,7	0,8	0,04
141650	Урівноваження та каталогізація державних геодезичних та висотних мереж (до 3000 пунктів)	пункт	1,7	0,8	0,04
141651	Інші роботи	звіт	847	414	20

При складанні кошторису необхідно враховувати кількість за-проектованих пунктів, а також довжину ходу.

Найменування запроектованих процесів, робіт, їх вартість і загальна сума наводяться в табличному вигляді. Приклад даної таблиці наведено нижче.

Таблиця 39

Зведенна таблиця розцінок на запроектовані процеси або роботи

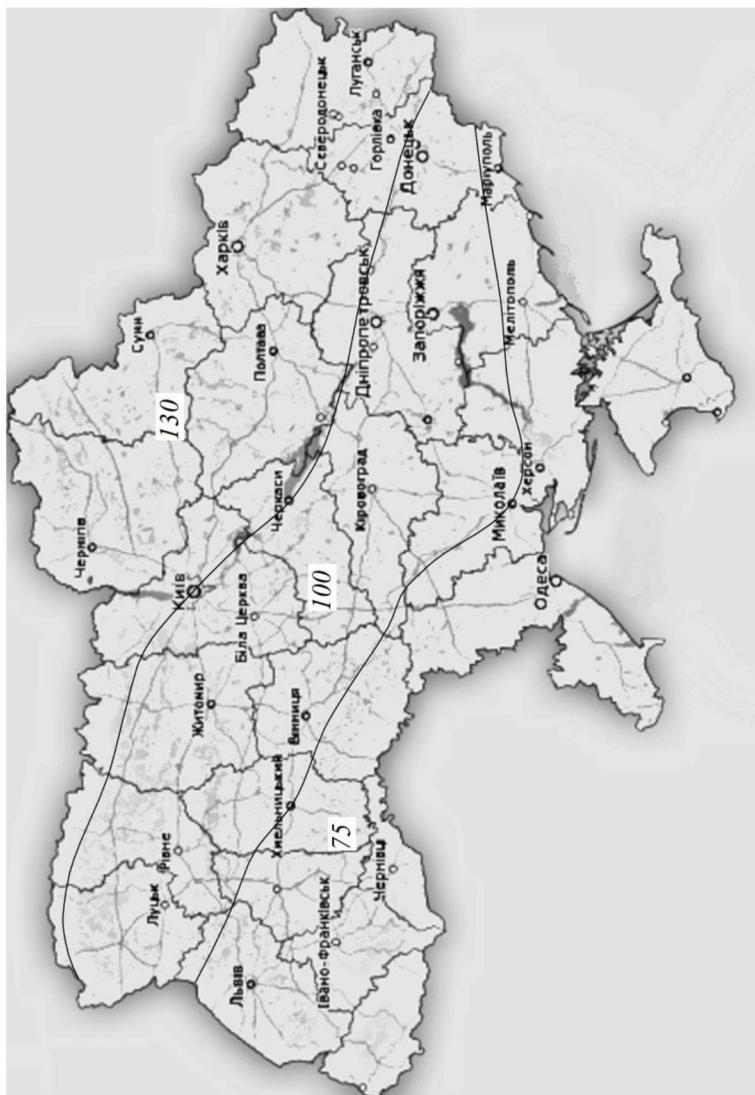
Шифр норми	Найменування процесів, робіт	Категорія складності робіт	Одиниця виміру	Розцінка, грн. усього	Кількість одиниць або пог. км	Загальна ціна процесу, робіт
0130	Рекогносцирування пунктів 4 класу	I	пункт	53,54	4	214,16
0190	Установлення металевих пірамід	I	пункт	175,28	4	701,12
...

Загальна сума витрат:

246574,67 грн.

ДОДАТОК 1

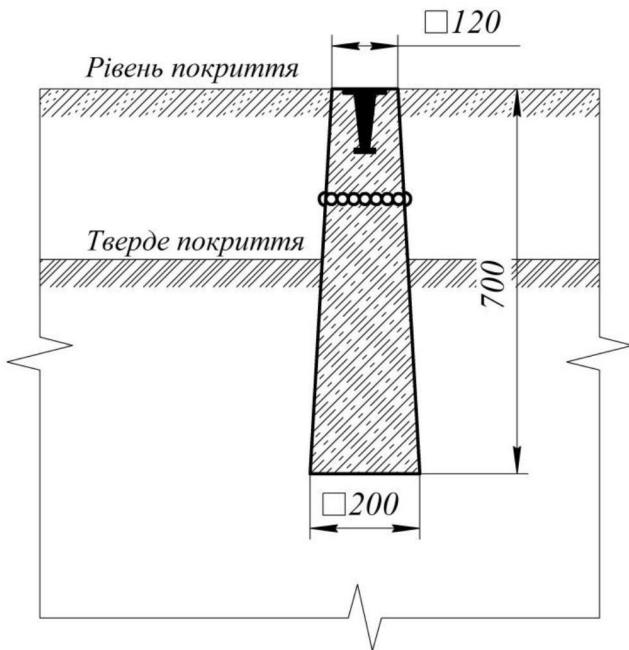
Глибина промерзання ґрунту (дані подані у сантиметрах)

ДОДАТОК 2

Тип центру геодезичного пункту У15

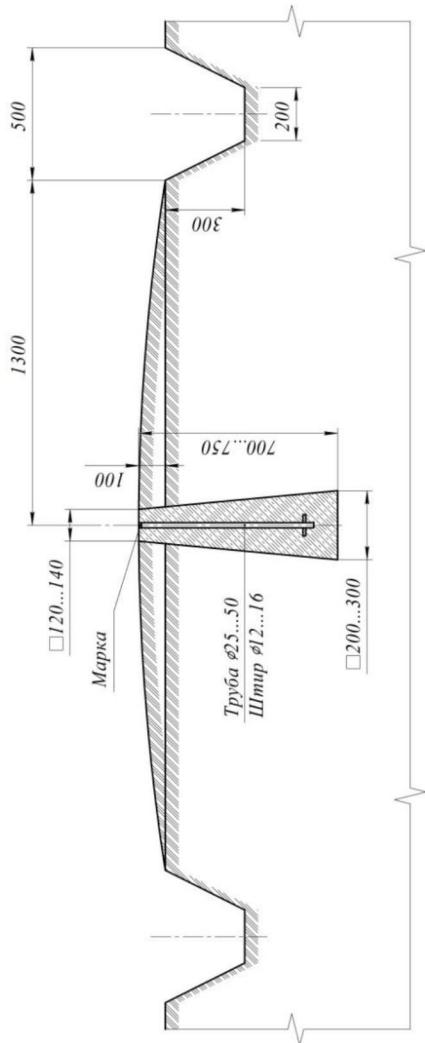
Центр полігонометрії, трилатерації, тріангуляції 4 класу, 1 і 2 розрядів для забудованих територій, райцентрів, міст, селищ, сільських населених пунктів

ДОДАТОК 3

Тип центру геодезичного пункту У15Н

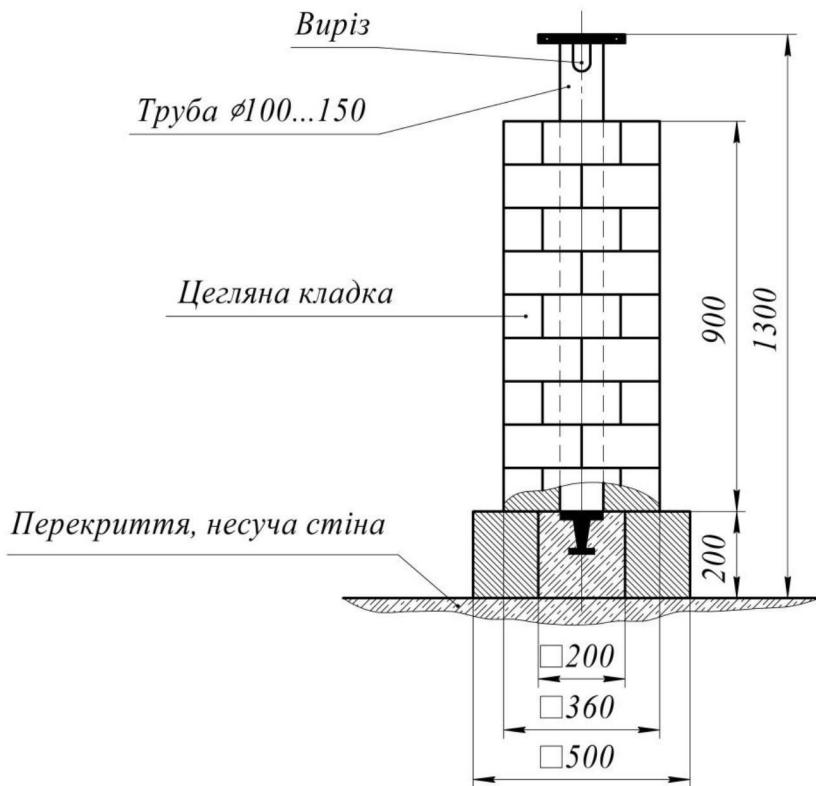
Центр пункту полігонометрії, трилатерації, тріангуляції 4 класу, 1 і 2 розрядів для незабудованої території

ДОДАТОК 4

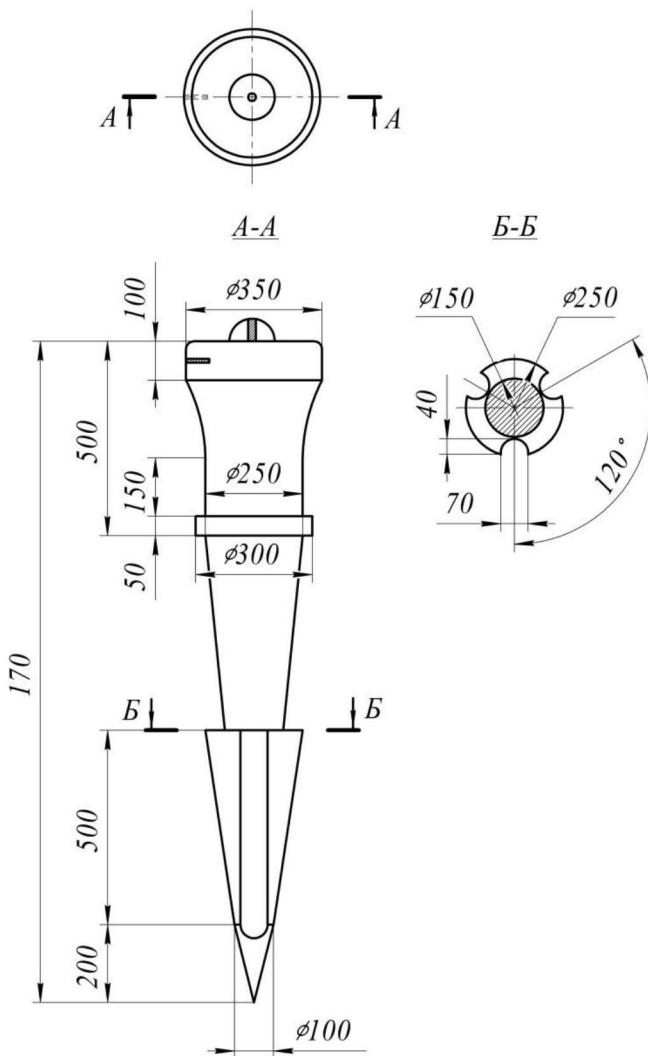
Тип центру геодезичного пункту У16

Центр пункту тріангуляції, трилатерації і полігонометрії на будівлі

ДОДАТОК 5

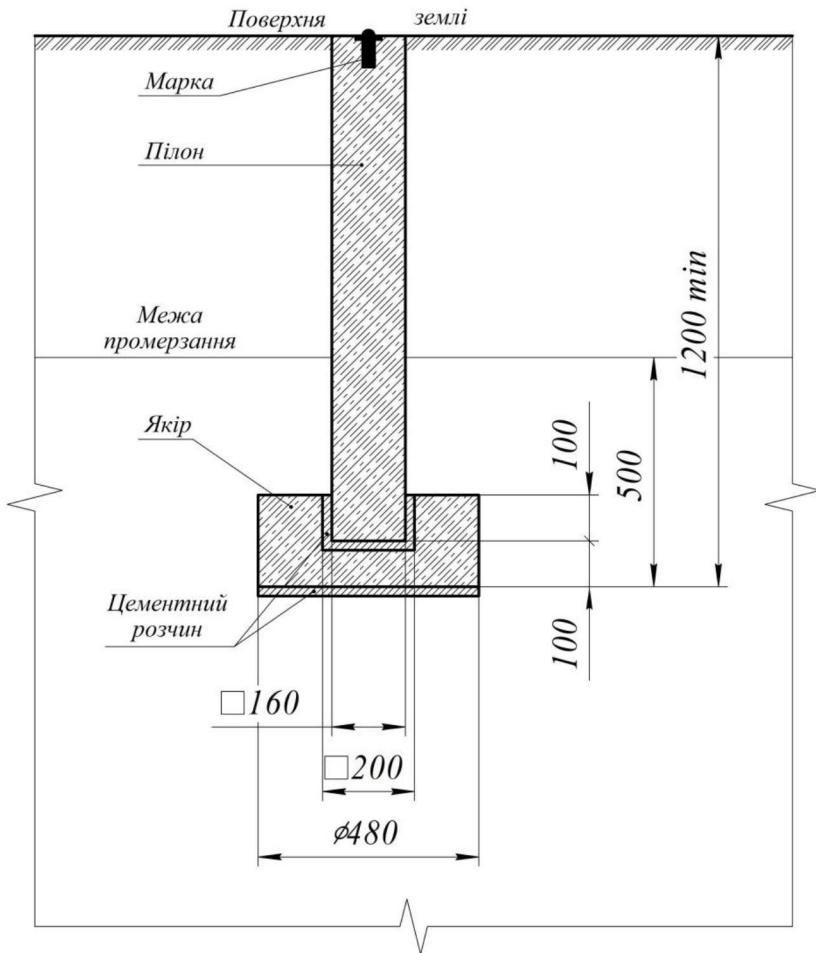
Тип центру геодезичного пункту 143
Стінний знак пункту полігонометрії 4 класу, 1 і 2 розрядів

ДОДАТОК 6

Тип центру геодезичного пункту 160

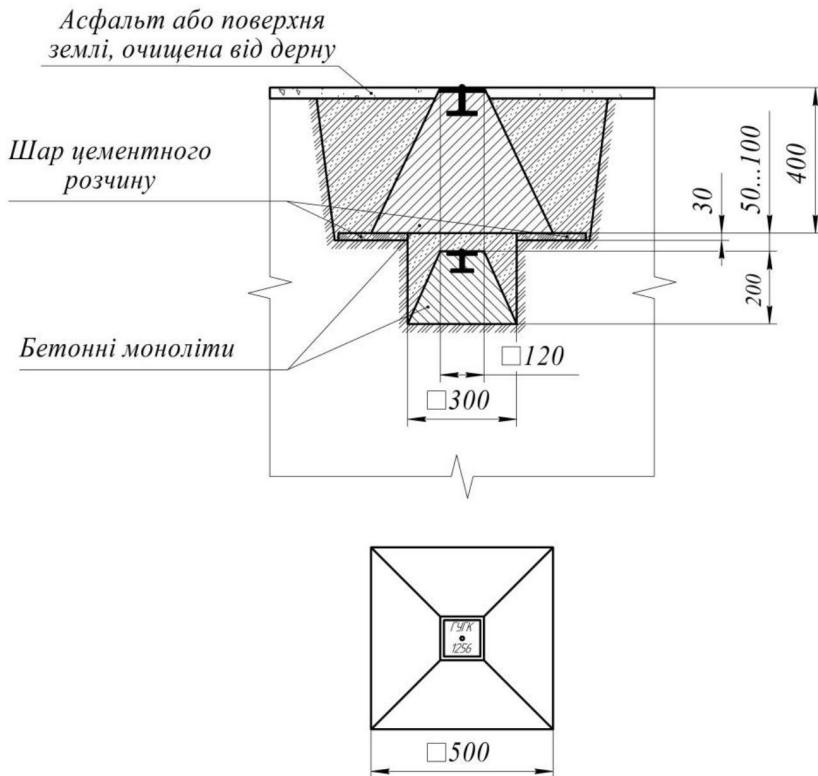
Центр пункту полігонометрії, трилатерації і тріангуляції 4 класу, 1 і 2 розрядів та грунтового репера

ДОДАТОК 7

Тип центру геодезичного пункту 5 гр

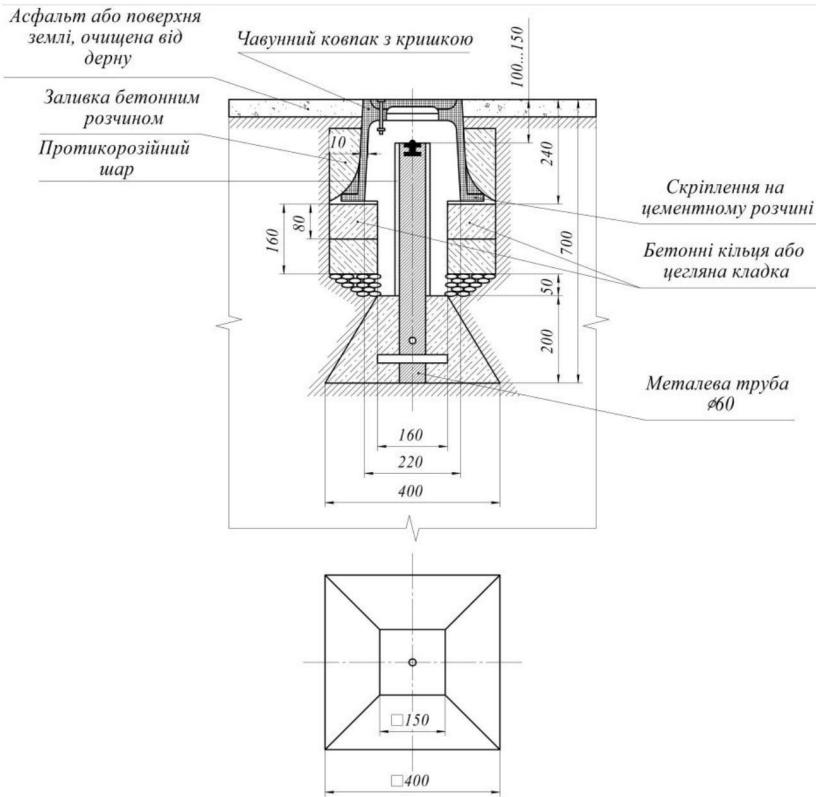
Центр пунктів мереж полігонометрії, трилатерації і тріангуляції 1 і 2 розрядів і полігонометрії 4 класу на незабудованій території, а також на забудованій, якщо відсутні споруди для закладання стінних реперів

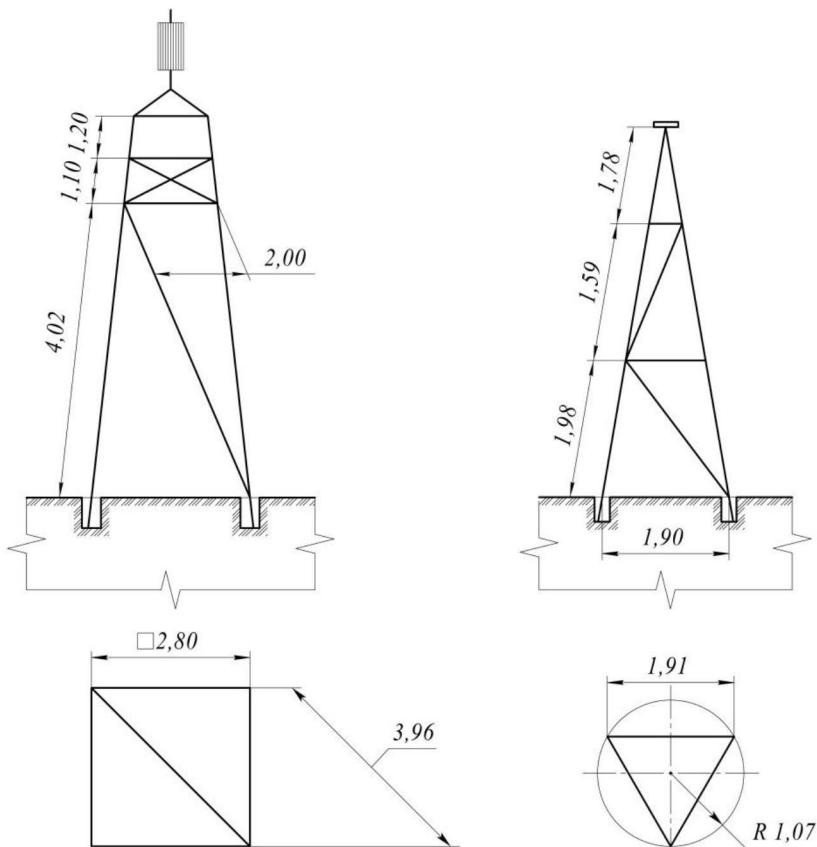
ДОДАТОК 8

Тип центру геодезичного пункту 6 гр

Центр пунктів мереж полігонометрії, трилатерації і тріангуляції 1 і 2 розрядів і полігонометрії 4 класу на незабудованій території, а також на забудованій, якщо відсутні споруди для закладання стінних реперів

**Схематичне креслення простих сигналів
Простий сигнал висотою до столика 5 м**

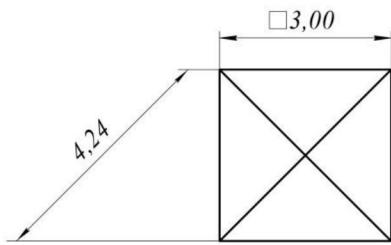
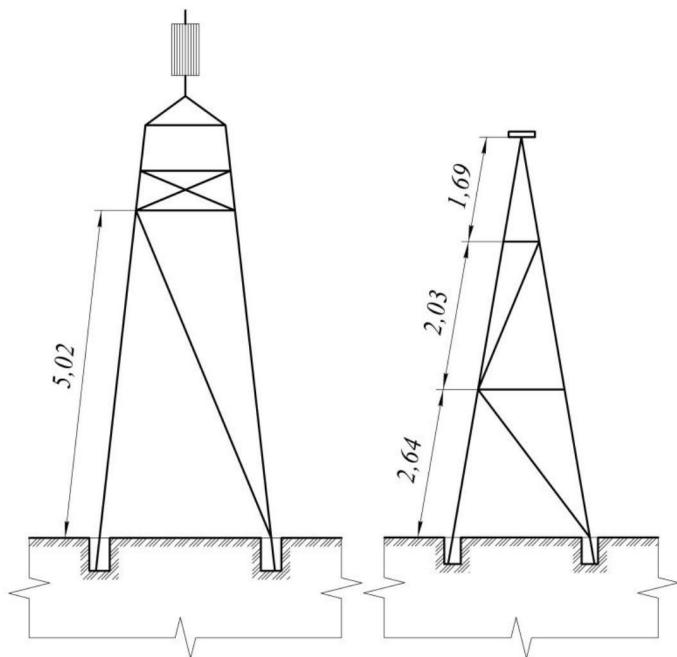

План основи сигналу

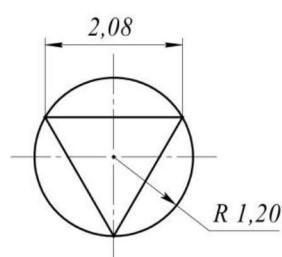
План основи
внутрішньої піраміди

Продовження ДОДАТКУ 9

Простий сигнал висотою до столика 6 м

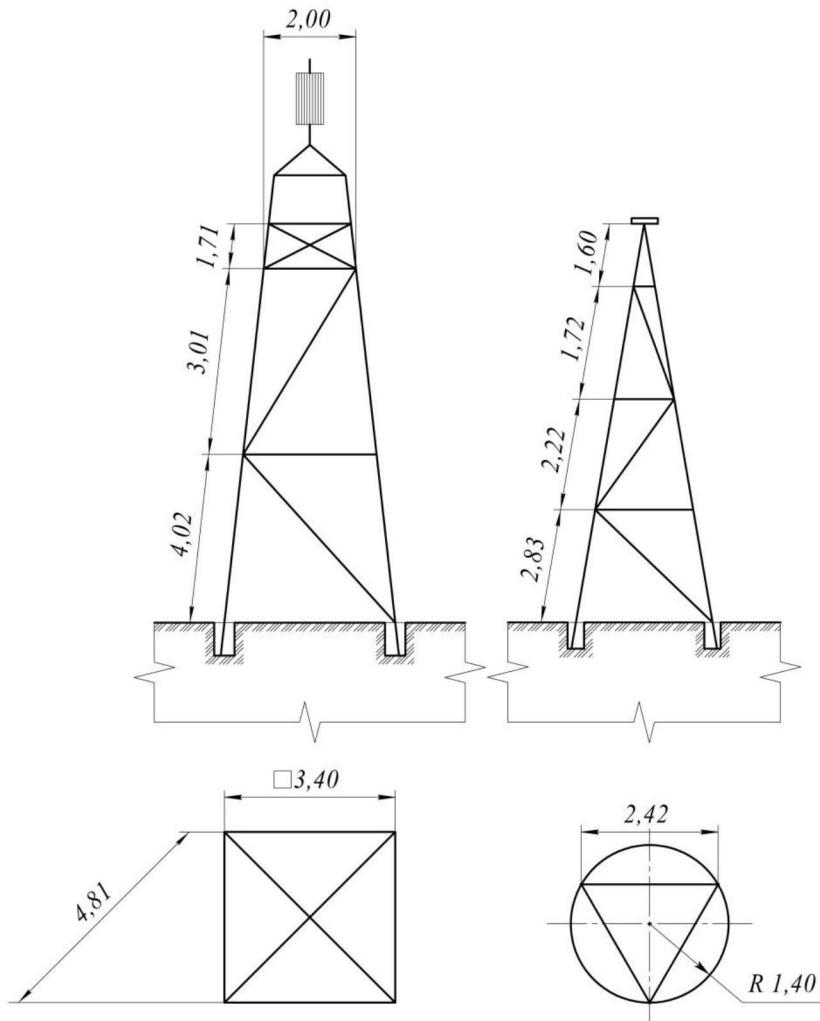
План основи сигналу

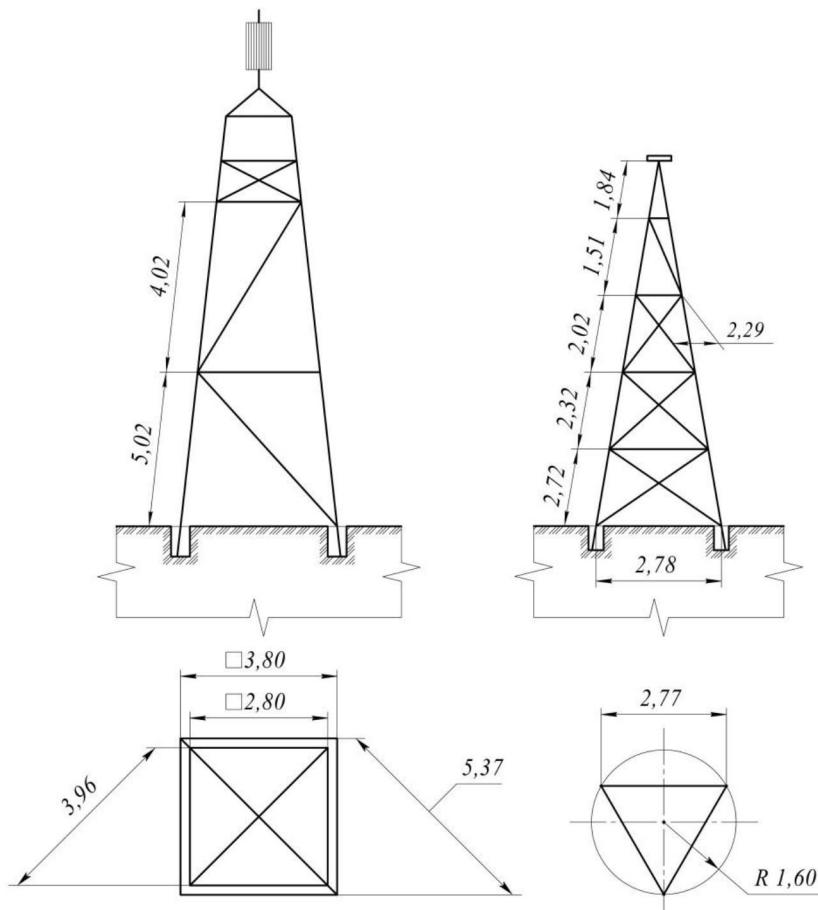
*План основи
внутрішньої піраміди*

Продовження ДОДАТКУ 9

Простий сигнал висотою до столика 8 м

Простий сигнал висотою до столика 10 м

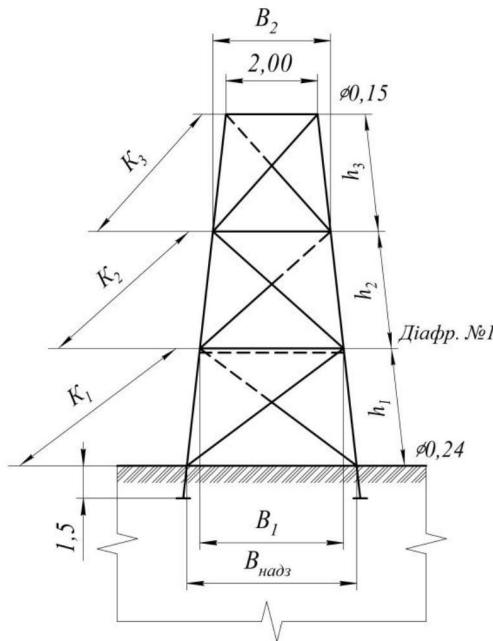

План основи сигналу
та проекція 1-го ярусу

План основи сигналу
внутрішньої піраміди

ДОДАТОК 10

Схематичне креслення складних тригранних сигналів Складний тригранний сигнал висотою до столика 11-13 м

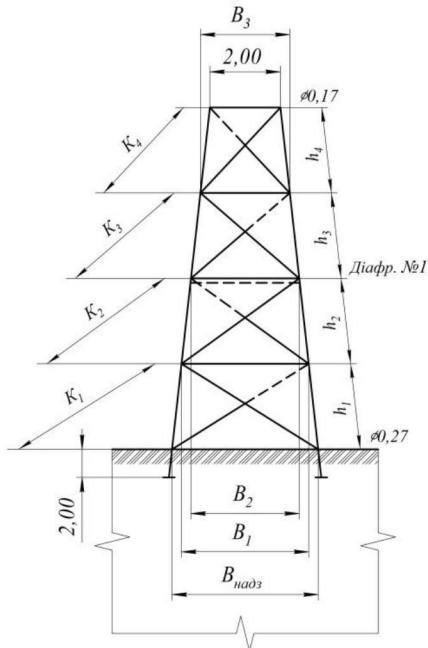

Основні параметри складних тригранних сигналів висотою до столика 11-13 м

Параметри	Висота до столика, м		
	11	12	13
$B_{надз}$	4,45	4,75	4,95
B_1	3,52	3,50	3,97
B_2	2,70	2,70	2,68
h_1	3,84	5,04	5,84
h_2	3,27	3,27	3,27
h_3	2,77	2,77	2,77
K_1	6,15	5,70	6,76
K_2	4,25	4,26	4,25
K_3	3,41	3,39	3,40

Продовження ДОДАТКУ 10

Складний тригратний сигнал висотою до столика 14-18 м

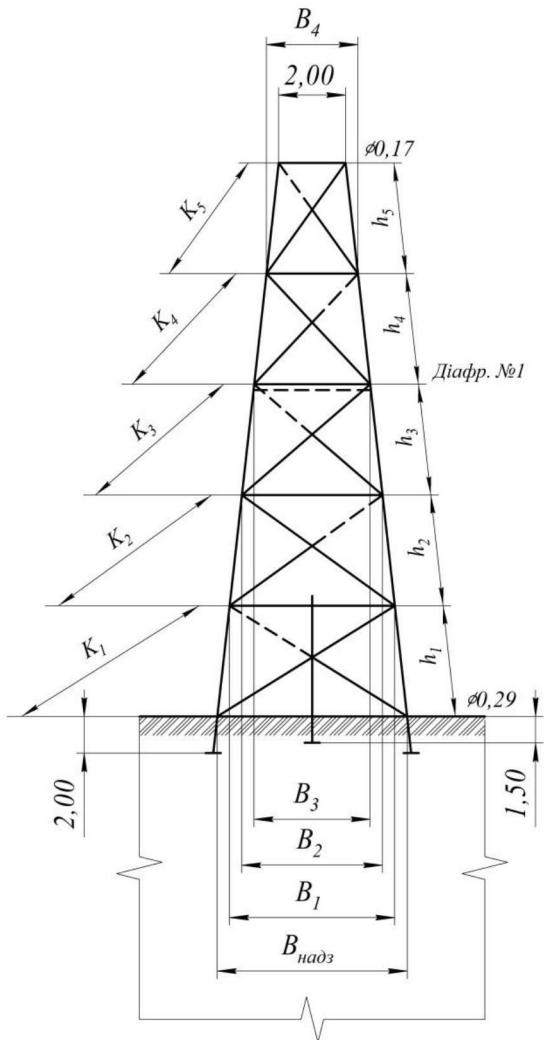

Основні параметри складних тригратних сигналів висотою до столика 14-18 м

Параметри	Висота до столика, м				
	14	15	16	17	18
$B_{\text{наодз}}$	5,20	5,42	5,70	5,95	6,20
B_1	4,38	4,43	4,48	4,62	4,77
B_2	3,52	3,50	3,51	3,51	3,52
B_3	2,70	2,68	2,70	2,70	2,70
h_1	3,33	4,04	5,04	5,44	5,85
h_2	3,53	3,73	3,83	4,43	5,04
h_3	3,27	3,27	3,27	3,27	3,27
h_4	2,77	2,77	2,77	2,77	2,77
K_1	5,66	6,14	6,92	7,26	7,67
K_2	5,10	5,20	5,28	5,70	6,14
K_3	4,25	4,28	4,25	4,25	4,26
K_4	3,38	3,40	3,38	3,38	3,40

Продовження ДОДАТКУ 10

Складний триганий сигнал висотою до столика 19-24 м

Продовження ДОДАТКУ 10

Основні параметри складних тригранних сигналів висотою до столика 19-24 м

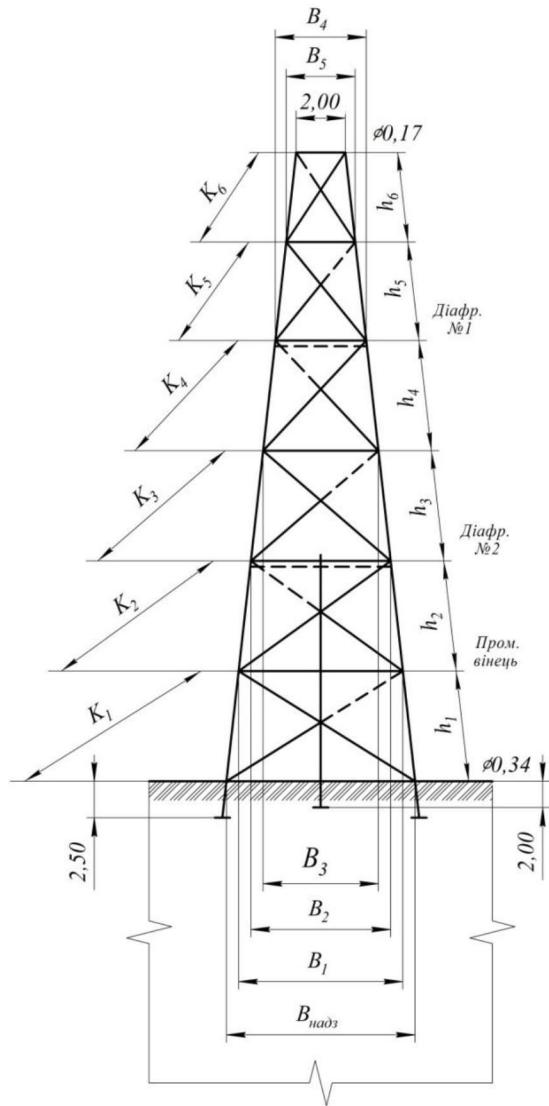
Параметри	Висота до столика, м					
	19	20	21	22	23	24
$B_{\text{нафз}}$	6,45	6,68	6,95	7,20	7,50	7,70
B_1	5,33	5,53	5,72	5,82	5,97	6,42
B_2	4,38	4,47	4,48	4,56	5,62	4,77
B_3	3,52	3,52	3,51	3,51	3,51	3,51
B_4	2,70	2,70	2,70	2,70	2,70	2,70
h_1	4,44	4,74	5,04	5,64	6,25	6,05
h_2	3,73	4,23	5,04	5,04	5,44	5,58
h_3	3,53	3,83	3,83	4,23	4,43	5,04
h_4	3,27	3,27	3,27	3,27	3,27	3,27
h_5	2,77	2,77	2,77	2,77	2,77	2,77
K_1	7,07	7,47	7,88	8,33	8,87	8,91
K_2	5,89	6,31	6,92	6,95	7,26	7,67
K_3	5,10	5,28	5,28	5,57	5,70	6,14
K_4	4,25	4,25	4,25	4,25	4,25	4,25
K_5	3,38	3,38	3,38	3,38	3,38	3,38

Основні параметри складних тригранних сигналів висотою до столика 25-30 м

Параметри	Висота до столика, м					
	25	26	27	28	29	30
$B_{\text{нафз}}$	7,92	8,20	8,45	8,75	8,95	9,18
B_1	6,71	6,75	6,97	7,22	7,44	7,52
B_2	5,52	5,49	5,72	5,82	5,97	5,97
B_3	4,45	4,40	4,48	4,56	4,62	4,62
B_4	3,51	3,51	3,51	3,51	3,51	3,51
B_5	2,70	2,70	2,70	2,70	2,70	2,70
h_1	4,99	5,34	6,05	6,25	5,85	6,75
h_2	4,79	5,24	5,04	5,64	6,25	6,25
h_3	4,28	4,53	5,04	5,04	5,44	5,44
h_4	3,78	3,83	3,53	4,23	4,43	4,43
h_5	3,27	3,27	3,27	3,27	3,27	3,27
h_6	2,77	2,77	2,77	2,77	2,77	2,77
K_1	8,52	9,35	9,56	9,91	9,98	10,42
K_2	7,52	7,66	7,88	8,33	8,64	8,87
K_3	6,31	6,32	6,92	6,95	7,26	7,26
K_4	5,23	5,13	5,28	5,57	5,70	5,70
K_5	4,25	4,25	4,25	4,25	4,25	4,25
K_6	3,38	3,38	3,38	3,38	3,38	3,38

Продовження ДОДАТКУ 10

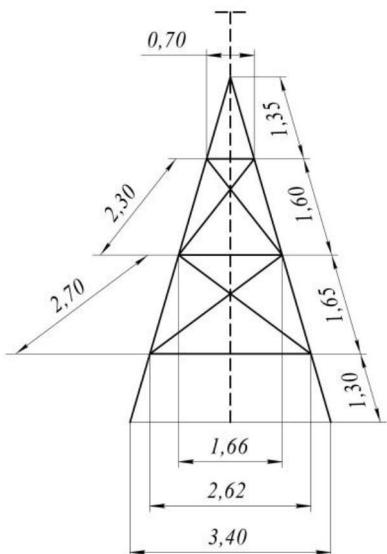
Складний тригратний сигнал висотою до столика 25-30 м

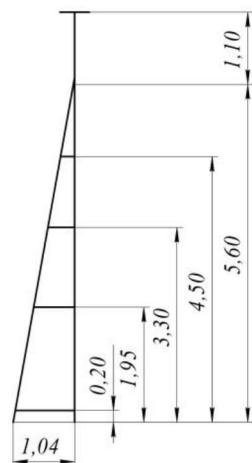
ДОДАТОК 11

Схематичне креслення внутрішньої піраміди складних тригранних сигналів

Вигляд збоку

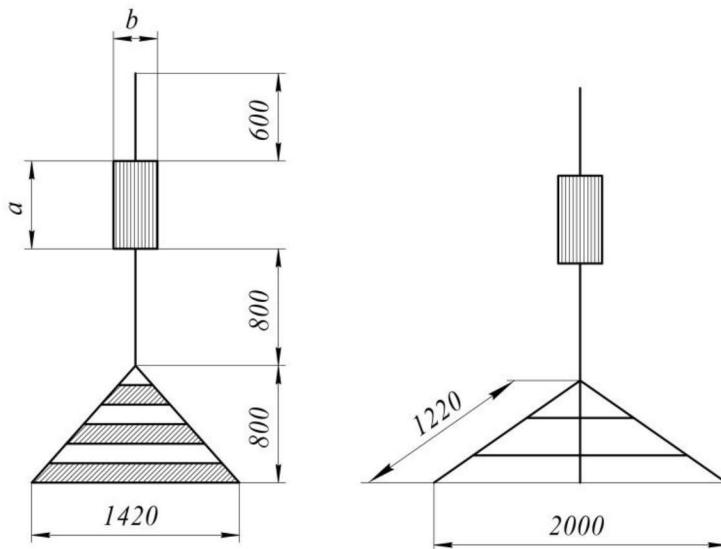

В радіальній площині

ДОДАТОК 12

Схематичне креслення візорного циліндра чотиригрannого сигналу

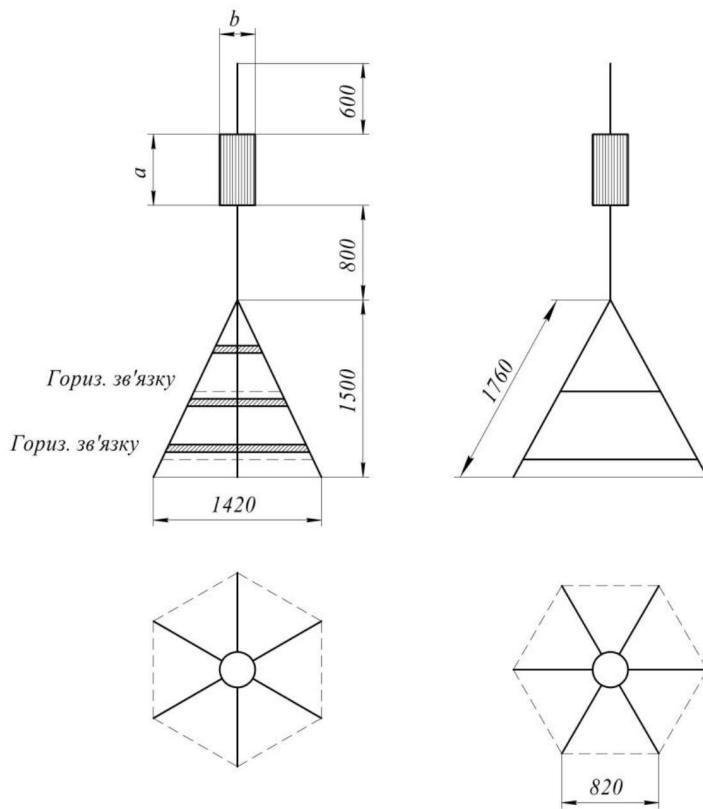

Параметри візорного циліндра чотиригрannого сигналу

Позначення	Клас точності	
	1 клас	2 клас, 3 клас, 4 клас
a	1000	600
b	500	300

ДОДАТОК 13

Схематичне креслення візорного циліндра тригранного сигналу

Параметри візорного циліндра тригранного сигналу

Позначення	Клас точності	
	1 клас	2 клас, 3 клас, 4 клас
a	1000	600
b	500	300

ДОДАТОК 14

*Теодоліти
Theo 010B, Theo 020B*

Theo 010B

Theo 020B

Технічна характеристика

	Theo 010B	Theo 020B
СКП вимірювання напрямків одним прийомом	1"	3"
Збільшення зорової труби, крат	30	
Тип зображення	пряме	
Коефіцієнт далекоміра	100	100
Кут поля зору		1,3°
Найменша відстань візуування, м		1,5
Ціна поділки		
лімба	1°	1°
шкал мікроскопа	6"	6"
циліндричного рівня	30"	30"
круглого рівня	8'	8'
Діапазон роботи компенсатора		±4'
Збільшення оптичного центрира, крат		2,8
Температурний діапазон роботи		-40°C÷+50°C
Вага у футлярі, кг	9,2	8,9

Продовження ДОДАТКУ 14

2T2, 2T5K

2T2

2T5K

Технічна характеристика

	2T2	2T5K
СКП вимірювання кута одним прийомом:		
горизонтальних кутів	2"	5"
зенітних відстаней	3"	6"
Діапазон вимірювання зенітних відстаней	30°-145°	-55°+70°
Збільшення зорової труби, крат	27	
Кут поля зору		1°30'
Найменша відстань візуування, м	2	
Коефіцієнт далекоміра	100±0,5	
Ціна поділки:		
лімбів горизонтальних та вертикальних кругів	20'	1°
шкали мікроскопа	1"	1'
лімба круга-шукача	10°	10°
рівня при алідадах горизонтальних та вертикальних кругів	15"	30"
Збільшення оптичного центрира, крат	2,5	
Маса теодоліта із підставкою, кг	5	3,7±0,7
Габаритні розміри, теодоліт із підставкою, мм	173×128×335	125×170×335
Діапазон робочих температур	від -40°C до +50°C	

Продовження ДОДАТКУ 14

2T5Э

Технічна характеристика

СКП вимірювання один прийомом:	
горизонтального кута	5" (1,5 мгон)
вертикального кута	5" (1,5 мгон)
Діапазон вимірювань:	
зенітної віддалі	від 45° до 135° (+50...150 гон)
вертикального кута	від 45° до -45° (+50...-50 гон)
Збільшення зорової труби, крат	30
Межа роздільної здатності	3,24"
Кут поля зору	1°30'
Межа візуування	Від 1,5 м до ∞
Тип зображення	пряме
Джерело живлення:	
напруга, В	Від 6,5 до 8,56
час заряджання	1,5 год
Межі робочих температур	від -20°C до +50°C
Вага (із джерелом живлення), кг	4,5

Продовження ДОДАТКУ 14

ETh 2

Технічна характеристика

СКП вимірювання горизонтального та вертикального круга одним прийомом	0,2 мгон/0,5"
Збільшення зорової труби, крат	30
Світловий діаметр об'єктива, мм	45
Довжина зорової труби, мм	170
Найменша віддаль візуування, м	1,0
Межі дії двоосьового рідинного компенсатора вертикальної осі	±3'
Панель дисплея	двостороння
Точність рівнів:	
Рівень алідади горизонтального круга	30"
Сферичний рівень	10'
Джерело живлення:	
тип	NLCd батарея
напруга, В	4,8
час безперервної роботи, год	8,0
Вага (з джерелом живлення), кг	4,7

Продовження ДОДАТКУ 14

ETh 50, DT 102

ETh 50

DT 102

Технічна характеристика

	ETh 50	DT 102
СКП вимірювання горизонтального та вертикального круга одним прийомом	2,0 мгон/6"	1,5 мгон/5"
Збільшення зорової труби, крат	26	30
Світловий діаметр об'єктива, мм	40	45
Довжина зорової труби, мм	195	145
Межа роздільної здатності	-	2,5"
Найменша віддаль візуування, м	0,8	0,9
Межі дії компенсатора вертикальної осі	-	±3'
Панель дисплея	одностороння	одностороння
Точність рівнів:		
рівень алідади горизонтального круга	30"	40"
сферичний рівень	10'	10'
рівень на зоровій трубі	30"	-
Джерело живлення:		
тип	NIH акумулятор	сухі батареї
напруга, В	6	6
час безперервної роботи, год	25	24
Вага (з джерелом живлення), кг	3,5	4,1

ДОДАТОК 15

Tахеометри
TDM 5005, Flexline TS 09

TDM 5005

Flexline TS 09

Технічна характеристика

	TDM 5005	Flexline TS 09
СКП вимірювання горизонтального і вертикального кутів	0,5"	1"
Зорова труба: збільшення, крат	32	30
світловий діаметр об'єктива, мм	42	40
найменша віддаль візуування, м	1,7	1,7
Двоосковий компенсатор: межі дії	±4'	±4'
точність встановлення вертикальної осі приладу прямовисно	0,3"	0,5"
Вимірювання віддалей (вимірювальна віддаль/точність вимірювання): без відбивача	-	до 500 м/(2 мм+2 ppm) 500-1000 м/(4 мм+2 ppm)
на відбивну плівку	180 м/0,5 мм	250 м/(1 мм+1,5 ppm)
на оду призму	до 120 м/0,2 мм	3500 м/(1 мм+1,5 ppm)
на три призми	3500 м/(1ММ+2 ppm) до 120 м/0,2 мм 5000 м/(1 мм+2 ppm)	5400 м/(1 мм+1,5 ppm)
Живлення: тип акумулятора	Ni-Cd	Lithium-ion
напруга, В	6	6
термін роботи, год	≈6	≈20
Вага, кг	8,7	5,4

Продовження ДОДАТКУ 15

SRX1, GPT7501

SRX1

GPT7501

Технічна характеристика

	SRX1	GPT7501
СКП вимірювання горизонтально і вертикального кута	1"	1"
Зорова труба: збільшення, крат	30	30
світловий діаметр об'єктива, мм	45	45
найменша віддала візуування, м	1,3	1,3
Двоосьовий компенсатор: межі дії	3	6
точність встановлення вертикальної осі приладу прямовисно	0,5"	1"
Вимірювання віддалей (вимірювана віддала/точність вимірювання): без відбивача	500 м/ (3 мм+2 ppm)	2000 м/ (10 мм+10 ppm)
на одну призму	5000 м/ (1,5 мм+2 ppm)	4000 м/ (2 мм+2 ppm)
на три призми	6000 м/ (1,5 мм+2 ppm)	5300 м/ (2 мм+2 ppm)
на відбивну плівку	500 м/ (3 мм+2 ppm)	-
Живлення: тип акумулятора	ВДС58	Li-Ion
термін роботи, год	3	4
Вага, кг	7,7	6,8

Продовження ДОДАТКУ 15

DTM-362, DTM-352, NPL-362, NPL-352

DTM-362, DTM-352

NPL-362, NPL-352

Технічна характеристика

	DTM-362	DTM-352	NPL-362	NPL-352
СКП вимірювання кутів	3"	5"	3"	5"
Найменший кутовий відлік		1"/5"/10"		
Компенсатор			двоосьовий	
Дальність вимірювання:				
На стандартну призму, м	до 2300		до 5000	
На міні призму, м	до 600		до 3000	
DR (без відбивача), м	-		до 200	
Мінімальна відстань візуування, м		1,6		
Точність вимірювання:				
на призму:				
точний режим	$\pm(3 \text{ мм}+2 \text{ мм}/\text{км})$		$\pm(3 \text{ мм}+2 \text{ мм}/\text{км})$	
нормальний режим	$\pm(10 \text{ мм}+3 \text{ мм}/\text{км})$		$\pm(10 \text{ мм}+5 \text{ мм}/\text{км})$	
DR (без відбивача):				
точний режим	-		$\pm(5 \text{ мм}+2 \text{ мм}/\text{км})$	
нормальний режим	-		$\pm(10 \text{ мм}+5 \text{ мм}/\text{км})$	
Збільшення, крат	33		26	
Кут поля зору	1°20' (2,3 м на 100 м)		1°30' (2,6 м на 100 м)	
Тип зображення		пряме		
Панель управління		двостороння		
Час роботи з акумулятором, год	до 16		6,5 з відбивачем; 7 без відбивача	
Робоча температура		від -20°C до +50°C		
Вага (з акумулятором), кг	5,0		5,5	

Продовження ДОДАТКУ 15

DJD5-GJ

Технічна характеристика

СКП вимірювання кутів	5"
Збільшення зорової труби, крат	30
Кут поля зору	1°20'
Тип зображення	пряме
Коефіцієнт далекоміра	100
Компенсатор вертикального круга	рідинний
Діапазон роботи компенсатора	±3'
Порт для передачі даних	RS-232
Час роботи	до 20 год
Розміри, мм	145×318×179
Вага, кг	5,5

Продовження ДОДАТКУ 15

Ta 5

Технічна характеристика

СКП вимірювання кутів	5"
Збільшення зорової труби, крат	30
Найменша відстань візуування, м	1,5
Кут поля зору	1°30'
Тип зображення	пряме
Автоматичний компенсатор:	
тип	двоосьовий
діапазон компенсації	±5'
Діапазон вимірювання:	
зенітної відстані	від 45° до 135° (+50...-50 гон)
вертикального кута	від +45° до -45° (+50...-50 гон)
Вимірювання похилых відстаней до призми:	
СКП, мм	±(5+3×10 ⁻⁶ D)
діапазон вимірювання:	
до відбивача (1 призма), м	від 1,5 до 3000
до відбивача (3 призми), м	від 1,5 до 5000
Діапазон робочих температур	від -20°C до +50°C
Живлення:	
тип батареї	Ni-MH
тривалість роботи батареї, год	>8
напруга, В	6,5-8,5
Вага (з підставкою та батареєю), кг	6,0

ДОДАТОК 16

Нівеліри AL 232

Технічні характеристики:

СКП на 1 км подвійного ходу, мм	1
Найменша відстань візуування, м	0,6
Тип компенсатора	маятниковий із повітряним демпфером
Діапазон роботи компенсатора	±15'
Чутливість круглого рівня	8'/2 мм
Дискретність горизонтального круга	1°
Діаметр об'єктива, мм	30
Збільшення зорової труби, крат	32
Тип зображення	пряме
Поле зору	1°20'
Вага, кг	1
Габарити приладу (Д×Ш×В), мм	130×210×130
Діапазон робочих температур	від -40°C до +50°C
Волого- та пилозахищеність	IP56

Продовження ДОДАТКУ 16

NA 720

Технічна характеристика

	NA 720	NA 730
СКП на 1 км подвійного ходу, мм	2,5	1,2
СКП одиночного вимірювання на відстань 30 м, мм	1,5	0,8
Мінімальна відстань візуування, м	0,5	0,7
Вимірювання відстаней:		
коєфіцієнт ниткового далекоміра	100	
аддитивна константа	0	
Діапазон роботи компенсатора	$\pm 15'$	
Точність встановлення компенсатора	$<0,5^\circ$	$<0,3^\circ$
Діаметр об'єктива, мм	30	40
Чутливість круглого рівня	$10'/2$ мм	
Навідний гвинт	нескінчений в обидві сторони	
Збільшення зорової труби, крат	20	30
Тип зображення		пряме
Фокусування	грубо	грубо/точно
Вага пристроя, кг	1,6	1,7
Габарити пристроя (Д×Ш×В), мм	$190 \times 120 \times 120$	$210 \times 120 \times 120$
Діапазон робочих температур	від -20°C до $+50^\circ\text{C}$	
Діапазон температури збереження	від -40°C до $+70^\circ\text{C}$	
Водо- та пилозахищеність	IP57 (занурення під воду)	

Продовження ДОДАТКУ 16

НИ-3, НІК-2

НИ-3

НИК-2

Технічна характеристика

	НИ-3	НИК-2
СКП на 1 км подвійного ходу, мм	2,5	1,5
СКП на 1 км подвійного ходу з мікрометром, мм	1,6	1,0
Збільшення зорової труби, крат	30	
Найменша відстань візуування, м	1,3	0,5
Коефіцієнт ниткового далекоміра		100±1
Ціна поділки шкали лімба	1°	
Габарити приладу (Д×Ш×В), мм	200×137×150	200×135×165
Вага, кг	1,9	

Продовження ДОДАТКУ 16

RUNNER 20

Технічна характеристика

СКП на 1 км подвійного ходу,мм	2,5
СКП одиночного вимірювання на відстань 30 м, мм	1,6
Мінімальна відстань візуування, м	0,8
Вимірювання відстаней:	
коєфіцієнт ниткового далекоміра	100
адитивна константа	0
Діапазон роботи компенсатора	$\pm 15'$
Точність встановлення компенсатора	$<0,5^\circ$
Діаметр об'єктива, мм	36
Чутливість круглого рівня	10'/2 мм
Навідний гвинт	некінчений в обидві сторони
Збільшення зорової труби, крат	20
Тип зображення	пряме
Фокусування	грубе
Вага приладу,кг	2
Діапазон робочих температур	від -20°C до +50°C
Діапазон температу збереження	від -40°C до +70°C
Вологот- та пилозахищеність	IP55

Продовження ДОДАТКУ 16

ЗН3КЛ, 4Н2КЛ

ЗН3КЛ

4Н2КЛ

Технічна характеристика

	ЗН3КЛ	4Н2КЛ
СКП на 1 км подвійного ходу, мм	3	2
СКП на 1 км подвійного ходу з мікрометреною насадкою, мм	-	1
Мінімальна відстань візуування, м	1,2	1,5
Тип компенсатора	підвісний Х-подібний з магнітним деміфером	
Діапазон роботи компенсатора	$\pm 15'$	
Збільшення зорової труби, крат	22	30
Тип зображення	пряме	
Коефіцієнт ниткового далекоміра	100 \pm 1	
Вага, кг	1,5	2
Габарити приладу (Д \times Ш \times В), мм	165 \times 140 \times 135	220 \times 134 \times 180
Діапазон робочих температур	від -40°C до +50°C	

ДОДАТОК 17

Світлодалекомір СТ-5 ("Блеск")

Технічна характеристика

Середня квадратична похибка вимірювання відстані, мм	$10+5 \cdot 10^{-6}D$
Діапазон вимірювання відстаней, мм: із відбивачем з 6 призм із відбивачем з 18 призм	від 0,2 до 3000 до 5000
Границій кут нахилу вимірюваної лінії	$\pm 22^\circ$
Зорова труба: збільшення, крат кут поля зору тип зображення межі фокусування	12 3° пряме від 15 м до ∞
Оптичний центрір: збільшення, крат межі фокусування ціна поділки рівня світлодалекоміра	2,5 від 0,6 м до ∞ $30''$
Джерело живлення: виходна напруга, В: початкова кінцева	8,5 6,0
допустиме зменшення смності, %: при температурі $+5$ і $+35^\circ\text{C}$ $+50^\circ\text{C}$ -30°C	10 20 40
Маса світлодалекоміра, кг	4,5
Габаритні розміри світлодалекоміра, мм	230×255×290

Зміст

Вступ	3
Розділ 1. Проект планової мережі	6
1.1. Аналіз геодезичної вивченості району	6
1.2. Проект положення вихідних пунктів державної геодезичної мережі	7
1.3. Проект положення пунктів мережі згущення	7
1.4. Побудова профілів ліній для встановлення видимості між пунктами	13
1.5. Відповідність запроектованої мережі нормативним даним	18
1.6. Типи центрів та зовнішніх знаків запроектованих пунктів	18
1.7. Передрозрахунок точності планової мережі	30
1.8. Рекомендації по польовим вимірюванням	39
Розділ 2. Проект висотної мережі	40
2.1. Відомості про раніше виконані нівелірні роботи	40
2.2. Обґрутування раціональної конфігурації висотної мережі	40
2.3. Передрозрахунок точності висотної мережі	43
2.4. Обґрутування інструментального забезпечення нівелювання	44
Розділ 3. Копіорисна частина	45
Додатки	68
Додаток 1. Глибина промерзання ґрунту	68
Додаток 2. Тип центру геодезичного пункту У15	69
Додаток 3. Тип центру геодезичного пункту У15Н	70
Додаток 4. Тип центру геодезичного пункту У16	71
Додаток 5. Тип центру геодезичного пункту 143	72
Додаток 6. Тип центру геодезичного пункту 160	73
Додаток 7. Тип центру геодезичного пункту 5 гр	74
Додаток 8. Тип центру геодезичного пункту 6 гр	75
Додаток 9. Схематичне креслення простих сигналів	75
Додаток 10. Схематичне креслення складних тригранних сигналів	80
Додаток 11. Схематичне креслення внутрішньої піраміди складних тригранних сигналів	85
Додаток 12. Схематичне креслення криши чотиригранного сигналу	86

Додаток 13. Схематичне креслення криши тригранного сигналу	87
Додаток 14. Теодоліти	88
Додаток 15. Тахеометри	93
Додаток 16. Нівеліри	98
Додаток 17. Світлодалекомір	99
Література	104